ANUL II. — No. 317

Taxa poştală plătită în numerar, conform aprobării No. 23364/938

8 pagini 3 Lei

Luni, 21 Martie 1938

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTĂ ŞI DOCTRINĂ ROMÂNEASCĂ

Redactor-şef MIHAIL POLIHRONIADE

Directori: DRAGOŞ PROTOPOPESCU, GRIGORE MANOILESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcţia, Redacţia . . . 4.84.34; Administraţia . . . . . 4.85.82; Tipografia 4 77.56

Cont C.E.C. Nr. 1256

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni » 350, 3 luni » 175; Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni » 250, 3 luni » 125

Cuvinte despre poezia religioasă

Nu cunosc — în afară de cercetările din şcoli — literatura noastră religioasă.

M'a îndulcit ghiersul mieros al lui Dosoftei şi graiul propăşit al lui Antim Ivireanul tare m'a desmierdat; după cum mi-au plăcut presosloviile, care în faţa oricărei cărţi profane fie puse, sînt mai întîi de toate — dela formă la fond, după strai ca şi după cuget — lucruri religioase, fiind adevărate rugăciuni la deschiderea unor pagini, una cu chenarele şi înluminările.

Ceiace însă au ele mai toate este o statistică sufletească ce le face cu atît mai frumoase, poate, dar cu atît mai puţin emotive.

In cîteva panegirice de sfinţi, mi se pare, cuvîntul începe să dudue, şi în cîteva acatiste să plîngă.

Aceasta a atras atenţia poetului modern, şi în Gîndirea lui Nichifor Crainic — se pare sub imboldul dat de acest baci, — de a se adăpa căprioarele poeziei la izvorul religios — cîţiva au pus cirilicele în mişcare şi le-au orînduit în slovă de-a noastră de azi, cu melopeice îngînări trecute şi cu stări surde de suflet crestin dedesupt.

Sandu Tudor a fost mai sîrguincios în aceste îngenunchheri la altarele poeziei religioase, şi unul care e chiar poet adevărat (pe cînd celălalt era numai ortodox adevărat): Pan Vizirescu, singurul socot eu (şi nu-i deloc nevoe să fiţi de părerea mea) care ne-ar putea da (cu graiul lui clocotit) o poezie religioasă care să fie nu numai a trecutului dar şi a prezentului.

Fiindcă aceasta e în genere greşala tuturor reînvietorilor de acest gen: în loc ca forma şi tema religioasă să le pună numai ca o haină peste sufletul nostru de azi, dînşii aduc sufletul vechi, al veacurilor (care or cît ar fi de simpatic nu mai e al nostru) şi-l aşează peste cuvîntul nostru de azi. Rezultatul e o odajdie peste care aşezi un mort, cînd eu aş dori un om viu îmbrăcat în odăjdii, — atunci şi odăjdiile şi trupul de sub ele avîndu-şi fiecare rostul.

Sînt înţeles?

Atunci să mi se dea voe să spun că n'am fost drept cînd am pretins mai sus că Pan Vizirescu e singurul etc. etc. Mai e — şi dinadins îl uitasem — Horia Stamatu, aşa cum ne-o dovedeşte în Acatistele sale.

Gen extrem de greu, de speţă profund religioasă, în subsolurile lui de catacombă nu poţi străbate decît cu moartea la braţ. Altfel nu ajungi nici la mezanin...

Horia Stamatu ne duce prin zguduirile lumilor de dedesupt, şerpuind prin noi cu fiorul viu al morţei veşnice:

Noi lacomii pămîntului, noi câinii
fără ţară, să scoatem capul
din besnă şi să ne luminăm.
Noi uitătorii minunilor, noi batjocoritorii
sângelui dumnezeesc,
să ne oprim şi să ne minunăm.
Noi huliţii îngerilor, pismaşii
neprihănirii, cupe golite
de har, în pragul morţii veşnice,
să ne adunăm glasurile pierdute
pe vămile pustiei şi să cîntăm!

E un permanent «divan» al sufletului cu trupul, o ceartă între carne şi spirit, în versul lui Horia Stamatu, aşa cum găsim la toţi poeţii religiei şi al vremei, dela Claudel la grozavul liric englez: Gerard Manley Hopkins. Că tema poate fi dădătoare de mare poezie, dovada o găsim în straşnicul vers al englezului.

Dar şi la romîn, o severitate medievală îşi face loc şi şerpuirea lui molcomă de frază se înşfacă adesae în sfîrc de bici ca să ne sfichiue obrazul că nu mai ştim să murim.

DRAGOŞ PROTOPOPESCU

POLITICA EXTERNA

EVENIMENTELE ZILEI

de MIHAIL POLIHRONIADE

Dezbaterile Camerii franceze, iniţiativa sovietică, şedinţa Reichstagului şi mai ales conflictul polono-lituan iată bogata recoltă de fapte şi de probleme pe care ne-au adus'o ultimile două zile.

Conflictul polono-lituan

Să începem întâi cu grava tensiune dintre Varşovia şi Kaunas, tensiune din care dorim şi sperăm că aliata noastră esenţială va ieşi mai puternică, mai hotărîtă mai liberă pe mişcările ei.

Polonia şi Lituania au format un singur stat, până la împărţirile succesive cari au pus capăt independenţii vecinei noastre dela Nord.

După război, în clipa în care Polonia şi naţiunile baltice eliberate de jugul germano-rus şi-au putut realiza independenţa, Wilno — vechea capitală lituană — a revenit Poloniei.

De aci ostilitatea ireductibilă a micului stat baltic împotriva aliatei noastre, însoţită de refuzul oricăror relaţiuni diplomatice şi de provocări permanente.

Timp de cincisprezece ani, Polonia a făcut tot posibilul spre a ajunge la o restabilire a unor relaţiuni normale cu Lituania, dar fără rezultat.

Bine înţeles că rezistenţa lituană era în bună parte determinată de Rusia şi de Germania, aliate pe atunci, cari voiau să folosească Lituania ca un permanent instrument de şantaj şi depresiune asupra Poloniei, şi ca un eventual aliat în caz de război.

Dar în urma revoluţiei produsă de naţional-socialism în politica externă germană şi europeană, situaţia Poloniei a fost mult uşurată. Nu numai că relaţiile ruso-germane se transformă din alianţă în ostilitate — ceeace permite Poloniei să

D. LEON BLUM

facă un joc de basculă, şi Berlinul se apropie de Varşovia şi Berlinul se îndepărtează de Kaunas.

Ba mai mult. Pe tema Memel-ului se ajunge la o stare de tensiune gravă între Germania şi Lituania.

Acum influenţa sovietică ajunge precumpănitoare la Kaunas şi Rusia face orice sacrificiu spre a şi-o menţine.

Motivul e lesne de înţeles. Dat fiindcă Finlanda, Estonia şi Letonia întreţin raporturi strânse cu Polonia şi au o atitudine comună defensivă şi neîncrezătoare faţă de Rusia, aderarea Lituaniei la acest bloc ar duce la crearea unui cordon sanitar perfect între Oceanul Ingheţat de Nord, Marea Baltică şi Marea Neagră.

Deaceia Lituania nu trebue pierdută, ci trebue fortificată în atitudinea duşmană Poloniei, trebue menţinută ca o enclavă. ca un pion sovietic.

In această situaţie incidentele de frontieră — mai mult sau mai puţin grave — sunt fireşti.

LORDUL HALIFAX

De un astfel de incident se foloseşte azi Polonia spre a lămuri odată pentru totdeauna cnestiunea relaţiilor cu Lituania.

Nota ultimativă polonă cere în esenţă două lucruri: 1) reluarea relaţiilor diplomatice polono-lituane; 2) renunţarea la Wilno prin suprimarea articolului din constituţiunea lituaniană în care Wilna— deşi aparţinând Poloniei — este proclamată capitală a Lituaniei.

Polonia însoţeşte ultimatum-ul de măsuri militare şi nu-i exclus ca astă noapte trupele ei să pornească spre Kaunas.

Evident manevra e îndrăzneaţă şi — ca orice manevră îndrăzneaţă — riscată.

Momentul e însă bine ales, aşa că e probabil că va reuşi.

Intr'adevăr Anschlussul şi conflictul spaniol reţin — pentru moment — atenţia puterilor occidentale. D. Beck pare a-şi fi asigurat neutralitatea binevoitoare a Romei şi a Berlinului. (Deşi am impresia măsurile au fost luate de militari înainte de întoarcerea d-sale la Varşovia).

Rămâne Rusia. Dar Sovietele au ele înşile atâtea încurcături externe şi mai ales interne, încât o intervenţie militară din partea lor e puţin probabilă.

Repet însă, în actuala stare de lucruri o intervenţie militară sovietică e puţin probabilă.

Să vedem acum soluţiile posibile ale conflictului în cazul când Rusia nu mişcă: a) Lituania nu răspunde afirmativ la ultimatumul polon, trupele poloneze ocupă Lituania, b) Lituania acceptă ultimatumul polon.

In ambele ipoteze mare victorie pentru Varşovia. In prima ipoteză Lituania va putea constata cât de factor politic de sine stătător.

A doua ipoteză, mai puţin brutală, e tot atât de favorabilă.

Liuania va putea constata cât de puţin valorează garanţia sovietică şi va intra — vrând nevrând — în orbita poloneză.

Iată deci partida extrem de importantă ce se joacă pe malurile Balticei.

GUVERNUL BLUM IN FAŢA CAMERII

Şedinţa de ieri a Camerii franceze a fost fără îndoială una din cele mai interesante şi mai dramatice din ultimii ani.

D. Blum a încercat din nou să formeze un guvern de uniune naţională în jurul frontului popular.

Nici de astă dată încercarea n'a reuşit. De altfel atitudinea Senatului, manifestată alaltăeri în comisia de politică externă, lăsa să se prevadă un insucces.

Senatul a primit cu neîncredere noul guvern Blum şi şi-a spus răspicat părerea cu privire la politica externă: încercare de apropiere cu orice preţ de Italia şi menţinerea strictă a neintervenţiei în Spania.

Argumente similare a adus d. Pierre Etienne Flandin, în numele opoziţiei de centru dreapta, când a refuzat un guvern de uniune naţională împreună cu comuniştii.

D-sa a respins colaborarea cu comuniştii pe trei consideraţiuni: 1) Comuniştii cer să se intervină în favoarea roşiilor spanioli, ceeace opoziţia naţională refuză; 2) comuniştii «îşi sporesc din zi în zi atacurile contra regimului intern din statele vecine cu care dorim să restabilim relaţii normale». *Aluzia la Italia, cu care opoziţia naţională franceză vrea să restabilească «relaţiile normale» distruse de stânga*

D. BECK

franceză e evidentă; 3) comuniştii sunt la ordinele Kominternului ale cărui directive le-ar urma şi când ar fi membrii ai cabinetului

D. Fernand Laurent, atacând politica externă a frontului popular, evocă atitudinea Angliei:

«In timp ce afirmaţi voinţa voastră de a apăra Cehoslovacia, Anglia tace. Anglia s'a pronunţat pentru neintervenţia în Spania, în timp ce dv. sunteţi asmuţiţi să interveniţi. Dacă plănuiţi acest lucru, *aveţi şi mijloacele necesare pentru a-l face?*»

(Continuare în pag. III-a)

Alma mater

«Pe ce drum va apuca noua confraternitate spiituală? Cele vechi, mereu umblate, netede, duc toate în mlaştina materialismului vulgar. Iar drumurile nouă sunt numai indicate, de cugetătorii solitari. Construirea lor e tot operă răbdătoare a tovărăşiilor numeroase de ucenici ai noului gând. Şi entuziasmul celor mulţi nu ţine decât până la primul obstacol, până la prima jertfă. Tăria de caracter — singura nobleţă adevărată în lumea muritorilor — e o floare rară. Iar fără ea toată învăţătura depe lume, tot talentul creiator, e un simplu amuzament egoist».

Aşa vorbia profesorul Vasile Pârvan, în ziua de 3 Noembrie 1919, la cea dintâi lecţie de deschidere a Universităţii din Cluj. Şi nu cetia formule alambicate pentru o zi sau pentru ceasul de lecţie. Rostia adevăruri permanent valabile. Cine poate întoarce anii din drum îşi dă seama, desigur, că Vasile Pârvan trăeşte printre noi, că ne-a văzut şi ne-a lăsat un îndreptar de foc.

Este închisă, în aceste rânduri, o vie contemporaneitate a neliniştilor şi a cererilor, a neastâmpărului căutător de forme adevărate, de tipare esenţiale şi definitiv valabile în cultura noastră, în devenirea românească pe toae planurile.

La catedra universităţii naţionale a Daciei Superioare, Vasile Pârvan aducea cuvântul unui gânditor inspirat şi râvna ctitorului, a profesorului care fixa o concepţie nouă — înaltă — la temelia universităţii.

Acel care avea să devină — pentru a utiliza un cuvânt al profesorului Carcopino dela Sorbona — «un maestru al lumii întregi», fixa magistral rosturile universităţii în cultura unui popor şi, mai ales, în educarea Naţiunii.

Se ridica împotriva funcţiunii mecanice, — redusă la acordarea de diplome şi la livrarea de licenţiaţi în serie, — care închista universitatea pe poziţia de inerţie şi care-i răpia atributele superioare.

Se ridica, furtunos, cu anticipaţie, împotriva promovării profesorilor la catedrele universitare pe criteriu politicianist, sistem care, embrionar, îşi arătase colţii încă din vremurile acelea.

Pârvan avea şi el amici politici, avea prieteni de catedră, cari — cine ştie, — se simţeau poate vizaţi prin cuvintele maestrului. Dar mai avea un principiu titanul dela Universitatea Daciei Superioare: *Amicus Plato sed magna amica veritas.*

Şi cu acest cuvânt, exilat din anumite preocupări postbelice, lor şi toată conspiraţia unei tăceri care se străduia să crească bălării peste prestigiul de lumină al marelui savant şi care avea să cearnă cununi de linişte şi peste mormântul său tânăr.

In concepţia lui Pârvan, Universitatea era nu un edificiu cultural, ci un altar de cultură, iar profesorul un inspirat slujitor al acestui altar.

De-aci accentul viu pe latura etică a instituţiei universitare. De-aci strigătul violent: *caractere!*

Şi cu acest cuvânt exilat din anumite preocupări postbelice începe şi sfârşeşte definiţia şi misiunea Universităţii.

Misionarismul universitar se rotunjeşte deplin în expresia aceasta rară dar tot atât de preţioasă: *caracter.*

Aci zace tâlcul unui abecedar mare şi sfânt de viaţă naţională.

Alfa şi omega drumului universitar. Scriptura sub puterea căreia se creiază şi se slujesc, misionar, catedrele; rostul profesorului şi creşterea tinerelor generaţii de studenţi care îşi aduc zestrea sufletului sub cupola adevăratei *Alma parens.*

Universitatea priveşte spre nalturi, spre Cer. Universitatea naţională îşi zideşte fiinţa spirituală pe inima pământului românesc.

In duhul acestei verticale şi la temperatura ei nu pot trăi decât caracterele şi sfintele misiuni închinate Patriei.

Valeriu Cârdu

Economice

CRONICA MODEI

De mult mă gândeam că ceeace lipseşte ziarului nostru este acea cronică a modei, pe care o întâlnim astăzi în toată presa, şi care este menită a da posibilitatea, doamnei cititoare, să se descurce în marea problemă care o constitue alegerea unui model pe care să nu-l mai aibă nimeni. Amânam, din zi în zi, se fac propunerea aceasta şi poate aşi fi amânat şi acuma dacă nu veneam la redacţie sub impresia unei invaziuni de Chinezi pe Calea Victoriei. Fără nici o exagerare am avut impresia la un moment dat, că mă găsesc pe o stradă de oraş chinezesc, din cele văzute pe cutiile de ceai, şi că o mulţime de mandarini, în culori strigătoare se foesc în jurul meu. M'am lămurit imediat că este vorba de moda pălăriilor care a impus, doamnelor noastre, să-şi împodobească capul cu o tichie cu ciucure, imitând un cap de chinez. Explicaţia este uşoară. Galbena populaţie din Imperiul Soarelui este la modă.

Dar ce caută un cronicar economic în acest domeniu al frumosului, al bunului gust şi al delicatelor noastre tovarăşe? Vedeţi aci este partea cea mai grea. Cronica modei pe care aşi fi dorit eu să o propun aci ar fi o cronică în care economistul să vă arate, la fiecare prilej, cum ceeace socotiţi ca drept frumos şi de bun gust nu este decât un truc (citiţi cuvântul) prin care comerţul şi industria cată să-şi mărească deverul, iar deverul mare înseamnă câştig mare.

Un proverb francez spune: «Les fous inventent les modes et les sages les suivent». Dacă mi s'ar erta îndrăzneala eu aşi crede că lucrurile stau tocmai contrariu. Moda este inventată de cei cuminţi care, prin acest mijloc, scot banii din punga celor nebuni.

Dar oare toţi cei care se ţin de modă sunt nebuni? Desigur că nu. Sunt unii care se ţin de modă tocmai pentru ca să se amestece în marea mulţime, să nu «frapeze» cum se zice obişnuit.

Ceeace rămâne cert este faptul că moda constitue un truc menit a mări consumul de mărfuri de un anumit fel. Moda nu-i numai la haine, ea este şi la mobilă, la mâncare, la tablouri şi chiar la cărţi şi la idei. Ne amintim cum acum câţiva ani toţi trebuia să vorbim de Einstein şi de Freud. Mai vorbim noi şi azi dar altfel.

Sclavia aceasta impusă consumatorului va trebui să dispară. O transformare în îmbrăcăminte şi în modul de trai se face, dar nu dictată de interesul unui industriaş, sau a unui comerciant, ci de nevoile însăşi ale vieţei.

Termin cu un exemplu de cum se lansează moda. Mult înainte de răsboiu Curtea imperială chineză făcuse industriei franceze o mare comandă de mătase galbenă. Fabrica a greşit nuanţa şi marfa a fost refuzată. Doi ani în şir, până ce stocul s'a terminat, femeile de pe glob au ştiut şi s'au supus modei de a purta rochii de mătase galbenă. Industria nu numai că n'a perdut, dar a realizat şi câştiguri.

Cam aşa ar fi scrisă o cronică a modei în ziarul nostru.

M. DORNEANU

Mânăstirile, forţa spirituală a creştinismului

O diabolicească svâcnire de vânt laic a redus cu mult importanţa pe care mânăstirile noastre, durate din necesitatea unor mari reculegeri şi zidiri întru Dumnezeu, trebue s'o aibă în viaţa Neamului.

Strămoşii noştri, crescuţi în credinţă dreaptă şi nobile abnegaţii evanghelice, găseau alinare şi nădejde în pioasele 'ngenuncheri pe lespedea mânăstirilor.

Aducând închinare iconostaselor aurite, ei îl vedeau aevea pe bunul Dumnezeu — şi se puneau sub aripile ocrotitoare ale sfinţilor, când sunau goarne de luptă la hotarele ţării.

In altă parte a ziarului nostru, cuviosul ierodiacon Dancu a publicat şi va mai publica o serie de 'nfăţişări ale mânăstirilor româneşti, pe cari vitregia şi nătângia omenească le-au neglijat în mod ruşinos.

Vrem să atragem cât mai vârtos atenţia asupra mersului lor, pe care mânăstirile l-au deţinut în viaţa spirituală şi culturală a românimii.

Logic ar fi fost ca ele să continue a fiinţa în fruntea vieţii noastre duhovniceşti, dar vântul de nebunie laică le-a sguduit din temelii — şi viaţa bisericească a avut de suferit enorm în urma acestui fapt.

La un moment dat, unele mânăstiri au ajuns nici mai mult, nici mai puţin decât locuri de recreaţie — foarte lumească... (vezi romanele lui Ionel Teodoreanu) — pentru orăşenii blazaţi de confortul staţiunilor climaterice.

Azi, se pare că lucrurile s'au mai schimbat şi că o nouă viaţă începe în mânăstirile noastre.

Era şi timpul!

Căci laicizarea cu orice preţ a bisericii a încurcat destule minţi ,nedăruite cu destulă tărie drept credincioasă.

Monahismul nu e o categorie socială parazitară, cum cred atâţia mireni superficiali. El ne-a condus dealungul istoriei spre mari şi frumoase realizări culturale, pe cari n'avem dreptul să le uităm. Gândiţi-vă câte opere literare de seamă au ieşit din îngustele chilii putnene sau nemţene, gândiţi-vă la osârdia modeştilor monahi întru propăşirea sufletească a şcolilor româneşti depe vremuri, — şi veţi vedea că mânăstirile au dreptul să trăiască altfel decât nişte biete cenuşărese purtate după nazurile şi ifosele unei lumeţii pline de izuri atee.

Duhul învrăjbitor, oricare ar fi el, trebuie ţinut departe de sfinţitele lăcaşuri, pe cari cei ce le-au înălţat — de multe ori cu manolice jertfe — le-au hărăzit luminii dumnezeieşti, învăţăturilor celor fără prihană şi reculegerii întru eternitate, — pentruca Biserica noastră să se bucure de prestigiul meritat.

Mircea Streinul

Cronica militară

Renaştere militară britanică

de VORNICUL BOLDUR

Am arătat în cronica trecută cum evenimentele au surprins Anglia nepregătată de răsboiu şi cum politica ei externă a suferit o seamă de înfrângeri, fără precedent în istoria marelui imperiu. Abia târziu, când măsurile coercitive şi nedrepte luate de Societatea Naţiunilor contra Italiei care lupta pentru existenţă, s'au dovedit complet ineficace, au înţeles şi oamenii politici englezi dimpreună cu militarii imperiului, că a trecut vremea când interesele a mai multor sute de milioane de oameni şi a unui sfert din globul pământesc se mai pot apăra doar cu ...arme diplomatice! Intr'o scrisoare trimisă Senioriei florentine dela curtea regelui Franţei unde era trimis în ambasadă, Machiavelli «amintea» cu modestia dar şi cu sinceritatea care-l caracteriza că «cine zice *Stat*, zice *armată*...». Adevărul acesta ar trebui amintit astăzi în fiecare zi oamenilor care poartă în mâinile lor destinele atâtor state şi atâtor milioane de oameni! Când privim trecutul nu tocmai depărtat, ne dăm bine seama că dacă Imperiul Marei Britanii ar fi avut în ceasurile acelea hotărîtoare — *când s'a jucat poate viitorul ei* — o armată puternică şi un şef care să nu şovăiască, altfel s'ar fi scris poate istoria lumii. Astăzi nu ne mai îndoim de aceasta! Am arătat încă, care era mentalitatea militarilor englezi de atunci şi pentru care motive Anglia s'a pomenit deodată fără arme în faţa pericolului. In treacăt, amintim discuţiile care-au pornit din sânul doctrinarilor englezi cu privire la mecanizarea armatei terestre.

Se creiase acolo o armată »ultra modernă», înzestrată cu tot felul de maşini de răsboiu pe care o industrie puternică i-le furniza din belşug, în plus că ele puteau fi experimentate în colonii, în faţa focului inamic. S'a neglijat însă flota — care alcătuia altădată mândria imperiului! — iar în privinţa aviaţiei care devenea din zi în zi arma viitorului, părerile asupra utilităţii ei, erau foarte împărţite. Armata engleză s'a adaptat foarte greoiu la nouile condiţii ale unui răsboiu modern. In a doua parte a memoriilor sale de răsboiu, Lloyd George are aprecieri foarte puţin măgulitoare la adresa celor doi şefi ai armatei britanice, Haig şi Robertson, care nu înţelegeau necesitatea comandamentului unic, precum şi alte cerinţe ale răsboiului care nu se asemăna nici pe departe cu cel purtat în Transvaal. Ceiace caracteriza pe aceşti doi şefi — după fostul premier britanic — era de bună seamă încăpăţânarea. «De valoare mijlocie, ei se distingeau amândoi prin îndărătnicie. Acest tip de om, într'un element de tranşee care trebue ţinută cu orice preţ, poate să facă minuni.

Altfel stau lucrurile pe un câmp de bătălie imens, îmbrăţişând trei continente. Altfel de şefi nu mai văd; ei fixează... Nu pentru că sunt incapabili să vadă, ci pentrucă ei refuză, ei judecă de datoria lor de a nu întoarce ochii într'o altă direcţie...». Aprecierile acestea sunt făcute de un mare om de stat care-a avut de învins o mulţime de obstacole pe care şefii armatei nu pierdeau nici un moment de a i-le pune în faţă, ori de câte ori se prezenta vre-o ocazie favorabilă. Ooamenii politici s'au convins mai din vreme de necesitatea comandamentului unic, pe câtă vreme comandanţii armatei engleze, din motive pur personale şi egoiste au îndepărtat ideia aceasta ca inoportună, foarte multă vreme. Au trebuit jertfe sângeroase şi înfrângeri care să învingă în cele din urmă conformismul şi rutina, care stăpâneau mentalitatea acestor militari, cu consecinţe atât de păgubitoare pentru imperiu.

Invăţămintele acestui mare răsboiu se pare că n'au folosit armatei engleze şi şefilor ei. Acuma când altele erau condiţiile politice, când echilibrul stabilit o vreme prin tratatele de pace urma să se rupă dela o zi la alta, Anglia trebuia să-şi menţină şi să-şi modernizeze o puternică forţă militară... A trebuit să cadă bomba italiană chiar în «drumul» lor spre Indii, adică în Mediterana, ca tradiţionala indiferenţă engleză faţă de problemele militare, să facă loc unei rapide evoluţii spre o renaştere militară.

Căci asistăm astăzi la un reviriment. Anglia se reînarmează, îşi alcătueşte o armată pe măsura politicei ei imperialiste. Diplomaţia nu mai satisface multiplele nevoi ale acestui imperiu imens. Forţele armate se impun astăzi pe planul întâiu. Iar în privinţa aceasta, Anglia are o experienţă veche de aproape *trei ani*. De care va şti să profite acum. Vom arăta într'o cronică viitoare ce anume sforţări a făcut Anglia pentru a ajunge şi în privinţa aceasta, la nivelul marilor puteri ale lumii.

BUNA VESTIRE literară, plastică, teatrală

Pagini uitate...

Fie ca Dumnezeu să ne păstreze Români, fie ca soarta să ne nimicească trebue să fim mândri de vechea slovă a strămoșilor. Faptele noastre de astăzi sunt așa de mici, așa de neînsemnate potrivindu-le cu faptele românilor celor vechi, încât dacă ne-am lepăda de slova ce înrâurește din ele și până astăzi asupra noastră cu ce ne-am înfățișa înaintea marelui judecător? Națiile cași domenii în deosebi își au solia lor pe pământ și sunt răspunzătoare de petrecerea lor aici jos. Omul este răspunzător pentru faptele sale; nația pentru slava ce au câștigat pentru pământul ce i-au dat spre moștenire.

Ce ticăloșie ar fi pentru noi, nici în starea de astăzi slabi în victorie, fără suvenire vechi, disprețuind trecutele, negândind la cele viitoare, nefolosindu-ne de cele de față! Intr'o așa stare oare n'am fi copți pentru peire, oare solia noastră nu ni-au venit rândul ca să trăim numai în istorie, și încă s'atuncea dacă vom avea istorie? Ba nu vremea peirei nu ni-au venit, sângele nostru este tânăr pentrucă este înoit prin nenorociri.

MIHAIL KOGALNICEANU

Arhiva românească Mart. 1841

Dela Sainte Beuve la... Eugen Lovinescu

Sainte Beuve nu atît obosit de „Cazeriile” lui, cît mai ales dornic de celebritatea romanului, și-a adunat amintirile mărturindu-și rendez-vous-urile lui cu Adela Hugo — alias M-me de Couaën — în cele 2 vol. din „Volupté”. Cel puțin așa crede Maréchal, critic al criticului devenit peste noapte romancier. Atît a isbutit, o indiscreție care a indispus contemporaneitatea și a aprins pentru o lectură posteritatea. Sainte Beuve a ratat intenția de a scrie un roman de valorea — dimensională — a Cazeriilor lui săptămînale.

Dealtfel e învederat că există un mare divorț între SENSIBILITATEA EPICA — esențiala condiție a romanului — și LUCIDITATEA RAȚIONALA — condiție a criticei.

La noi, exclusiv Titu Maiorescu, mai toți criticii optează la bătrînețe pentru roman. Pe principiul că după ce ai stagiul de deputat, trebue să treci la senat.

George Călinescu, probabil convins de romanul lui Lawrence „Amantul d-nei Chaterley” a încercat romanul temei sexuologice. „Cartea nunții” este însă abia o palidă MARTURISIRE sexuologică cu intenții de a da o lectură cu temperatură.

Mihail Dragomirescu, în afară de vaga intenție de aplicare estetică a dogmelor sale în „Copilul cu trei degete de aur”, „Focul”, „Sănducu”, „Războì și biruințî”, primele cărți dintr'o vastă epopee, nu rezolvă romanul vizat, dar constituesc un ciclu curat de călătorie prin viață — memorial cu un epic rece și tăiat în felii. Genul acesta al mărturisirilor, care la Mihail Dragomirescu sînt limpezi și într'o atmosferă bucolică, la George Călinescu — descompuse în voluptate anestetică, pagini care ies din textul literar ca să ia în răspăr condiția morală a artei, romanul devine o penibilă mărturisire de senilitate în crezul lui Eugen Lovinescu.

Dînsul începe pe două fronturi: ciclul eminescian și ciclul mărturisirior sau apetiturilor personale.

Primul ciclu îl găsește flancat de Cezar Petrescu, care are multe respective — epicul și analiza. Eugen Lovinescu uită că Eminescu a fost „o magnifică viața interioară” mai mult decît o „umilă viață fizică”. Sau poate a urmărit tocmai latura maladivă, pentru a o specula ca atare. Pentrucă astfel îl punem în legătură cu ciclul celălalt (Bizu — Fiu'n patru — Diana) unde nu este altceva decît un prilej — genul literar respectiv — pentru a-și exterioriza, pentru a-și realiza în plastica romanului, refulate dorinți păstrate în acea „volonté timide, craintive, prusillanime” a lui Amiel.

A! e cu totul altceva, spiritul pur germinat în paginile „Adelei” lui Ibrăileanu, care ne-a dat o CARTE de mari dimensiuni spirituale. Emil Codrescu e o viață estetică.

Destinul romanului lui Sainte Beuve îl are și romanul lui Eugen Lovinescu; primul a compromis — public — prietenia mare a lui Hugo, iar Sainte beuve-ul nostru a mediocrizat în senzație brută, om al junglei, pe Eminescu — nemuritorului dispreț luceferiu pentru tot ce este teluric.

Ion Băleanu

„Cronica Cinematografică“

***Londra sub teroare:* Arpa**

Avioane, rachete, bombardamente, conferințe pro și contra dezarmării, iată elementele în jurul cărora se desfășoară acțiunea filmului „Londra sub teroare” o peliculă realizată în studiourile engleze. Și care, în primul rând este o șarje la adresa Societății Națiunilor și a tot ceeace se cheltuește — ca energie — în domeniul dezarmării. Un film în care interpretarea rămâne pe un plan inferior, lăsând scenariului dreptul de întâietate la culegerea aplauzelor.

Dinamic ca concepțiune, îndrăzneț ca realizare și precipitat ca acțiune, pelicula depășește așteptările spectatorilor dornici de emoții tari.

***Simfonia muncii:* Carlton**

In cadrul unui spectacol de gală și în prezența d-lui dr. Fabricius, ministrul Germaniei la București, eri dimineață a avut loc la cinematograful Carlton, reprezentarea filmului „Simfonia muncii” o peliculă de scurt metraj, realizată de Walter Ruttmann cu acompaniamentul muzical de Wolfgang Zeller.

„Simfonia muncii” așa cum a fost realizat ni se prezintă drept un documentar de propagandă al uzinelor „Mannesmann” din Duesseldorf prin care, în mai puțin de o oră, ne putem informa asupra realizărilor susnumitei firme cu reputație mondială.

Spectacolul a adunat tot ceeace industria noastră are mai reprezentativ, iar realizarea a fost pe drept aplaudată.

CUIBURI DE LUMINA

Vorbeam eri de formele noi pe cari prostia negustorilor de artă și indolența comunului muritorilor le introduce în vorbirea limbei noastre. Una din aceste expresii s'a născut printr'o lărgire a ferei în care se poate construi verbul „a face”...

Noi știam până azi că acest verb presupune o acțiune constructivă. Când faci ceva, trebue să rezulte ceva. „Faci o carte”, „faci o casă”, „faci o poezie” sau „faci un roman”. Prin extindere a înțelesului, verbul „a face” se construește și cu substantive născute dintr'un verb. „A se plimba” a dat naștere substantivului „plimbare”. Fiindcă orice acțiune „se face”, s'a contras ideia de „a face acțiunea de a se plimba” în forma „a face o plimbare”. Tot așa cu „a face o excursie” sau „a face un voiaj”. Lucrul acesta s'a întâmplat însă numai cu acele substantive derivate din verbe, care, ca substantive, nu exprimă o realitate concretă, ci un fapt neterminat prin el însuși. Așa e „voiaj”, așa este: „excursie”. Căci altfel construirea lor cu verbul „a face” ar creia o confuzie cu cealaltă serie de forme în care „a face” ceva, înseamnă a realiza un lucru. Când „faci o excursie” este o acțiune de pe urma căreia nu rămâne un rezultat concret, afară de amintiri poate... Pe când, atunci când „faci o casă” se vede.

Se înțelege atunci dece este absurd să se spună „facem un teatru”, „facem un cinematograf”? Fiindcă în această construcție se creiază imediat confuzie între arhitectul care a făcut teatrul odată pentru totdeauna și domnul care „face un teatru” de trei ori pe săptămână, fiindcă „se duce la teatru”.

Ceeace dovedește că, pentru a creia forme noi în limbă, se cere și substanță cenușie!...

Un frumos succecs a obținut la Teatro d'Italia din Roma, actrița română Elena Galaction dela Teatrul Național din București, interpretând „l'Innamorata” de Marco Praga.

Ziarele italiene „La Tribuna”, „Il Lavoro Fascista”, „Il Giornale d'Italia”, „Il Piccolo” înregistrează faptul cu numeroase elogii și mărturii de simpatie, considerându-l ca un adevărat eveniment artistic.

D-ra Elena Galaction, găsește unanime și calde aprecieri în coloanele presei din Roma care amintește cu acest prilej și de interpretarea piesei lui Pirandello: „Ca înainte, mai bine ca înainte” în care (în Iunie 1937) tânăra română a excelat.

D-ra Elena Galaction, care din Conservator, unde a fost eleva d-rei Filotti, și-a afirmat talentul, se află în Italia dee un an de zile, în concediu de studii, este relevată acolo nu numai ca un talent de rasă dar și ca o rară conștiință artistică.

Utilizându-și tot timpul pentru studiul dramatic și pentru cucerirea simpatiilor străinătății față de arta românească, această înzestrată actriță, căreia i se pregătesc desigur excepționale destine, va mai apărea în curând într'o comedie la teatrul Emanuel din Roma.

Nu putem afirma că literatura noastră e bine reprezentată în străinătate. Presa de stânga din străinătate a informat fals publicul asupra culturii românești, prezentând-o împănată de jidani. La Paris, suntem cunoscuți în special prin acel Ilar Voronca și B. Fondane sin Ițic. In Italia, din fericire, lucrurile s'au întâmplat altfel.

Profesorul Claudiu Isopescu, titularul catedrei de literatură română dela

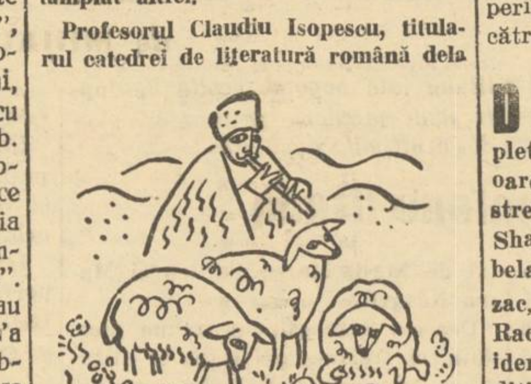

universitatea din Roma, a desfășurat o activitate deosebită pentru răspândirea culturii noastre în Italia.

Studenții d-sale au lucrat mult asupra literaturii românești, făcând cunoscute italienilor figuri ca Mihai Eminescu, Ion Creangă, I. S. Caragiale etc.

Totodată d. prof. Claudiu Isopescu a înlesnit numeroase traduceri din autorii români — traduceri cari au fost foarte apreciate.

Oficiul de Turism, publică un «Ghid, program săptămânal» intitulat «București». După întocmire s'ar părea că ghidul acesta se adresează atât Românilor — bucureșteni sau provinciali — cât și străinilor. Necesitatea apariții unei asemenea publicații săptămânale era de mult simțită. Păcat că felul în care este conceput și modul în care este redactat lasă de dorit. Să ne explicăm. O atare publicație trebue să cuprindă două părți distincte; o primă parte, scrisă în românește, în care localnicii să găsească într'o formă cât mai practică și mai lesnicioasă datele necesare asupra tuturor manifestărilor din Capitală; o a doua parte, scrisă într'una sau mai multe limbi, în care străinii să poată găsi informațiuni precise asupra formalităților de îndeplinit, hoteluritor și restaurantelor, lucrurilor mai interesante de cercetat și locurile mai interesante de văzut. Asemenea lucruri trebue să cuprindă un ghid — program săptămânal — «Bucureștii» Oficiului de Turism nu satisfave aceste cerințe și din acest punct de vedere nu corespunde menirii sale. In schimb s'a introdus o întreagă parte de literatură, inutilă pentru străini, — cari n'o înțeleg, — și pentru provinciali, — cari sunt informați de aceleași lucruri pe alte căi, dar care îngreuiază partea informativă, atât de utilă, și în direcția căreia trebuesc introduse perfecționările.

Literatura noastră dramatică s'a îmbogățit, cenușerească cum era, cu două cărți de valoare apreciabilă: **Modalitatea estetică a teatrului** (Camil Petrescu), **Shakespeare** (Haig Acterian).

Cărți care lipsiau în bibliotecile noastre — și a căror utilitate e evidentă.

Arta dramatică are subtilități care o țin la îndemâna unei elite.

Există o artă răstălmăcitoare și una originală, așa cum le diferențiază d. Haig Acterian într'un articol din «Universul literar».

Cu alte cuvinte există o modalitate estetică pe care teza de doctorat a d-lui Camil Petrescu ne-o lămurește într'o meticuloasă analiză în istoria dramatică.

Arta nu poate naște decât din gând — arta originală.

Arta lui Shakespeare, care astfel, ne este prezentat într'o carte de profundă cunoaștere a vieții și operii genialului autor dramatic, de către d. Haig Acterian.

Dar colecția de traduceri complete și... corecte, ale clasicilor, când oare o vom vedea în vitrinele noastre? Să avem și noi un Molière, un Shakespeare, un Montaigne, un Rabelais, un Hugo, un Musset, un Balzac, un Stendhal, un Cervantes, un Racine și un Carneille, în formate identice, în tipare îngrijite, în ediții critice, și să ne umplem sufletul de bucurie privindu-i în rafturi și gândindu-ne că nu mai suntem, ca azi, inferiori în privința asta tuturor țărilor care se socotesc civilizate și culturale.

Și în privința asta a făcut un început editura R. F. anunțând un Shakespeare complect, tradus de Dragoș Protopopescu. Dar totul e să nu rămână un fapt izolat.

După cum ar trebui ca aceiași editură să-și ia sarcina bine venită de a continua seria esseurilor asupra teatrului. Ne sunt atât de necesare! Căci pentru educația publicului nostru în direcția t... lui nu s'a făcut până azi aproape nimic. De aceia, probabil, publicul nostru acceptă ca să i se ofere la teatru orice inepție, și o aplaudă din lipsă de spirit critic. Deaceia, probabil, se joacă atâtea vodeviluri tâmpe, dar nu ne-am învrednicit să cunoaștem o capod'operă ca «Electra» a lui Giraudoux, și câte exemple de acestea avem!...

Aceasta ne face să ne gândim la necesitatea absolută de a avea o bună colecție de monografii asupra tuturor personalităților creatoare din cultura universală.

Asemenea monografii constituesc în primul rând un instrument absolut necesar de cultură generală, pentru tineretul intelectual, care nu totdeauna poate citi o carte asupra lui Shakespeare sau a lui Molière în limba originală. Ne-a hipnotizat ideia că «toți românii vorebes franțuzește» și am crezut poate că e inutil să avem și informații autohtone!

In al doilea rând prezența unei colecții de asemenea studii critice și biografice, de esseuri despre creatorii omenirei, constitue un adevărat certificat pentru gradul de cultură al unei țări. Și ar fi timpul să ne preocupăm de asemenea certificate. Să sperăm că o va face tot editura F. R. dând o serie de urmări Shakespeare-ului de azi, și a celui Goethe care ni se anunță. Alături de care așteaptă la rând atâtea nume mari, adesea pentru publicul nostru doar un nume

CALENDAR

Duminică, 20 Martie 1938
ORT: S-ții Martiri uciș în M-rea S-tul Saba.
CAT: Sf. Ioachim.
Răsăritul soarelui: 6.22.
Apune: 18.26.

Teatre

OPERA ROMANA: Lucia.
TEATRUL NAȚIONAL: mat.: Avarul; seara: Madame Sans Gêne.
STUDIO-UL TEATRULUI NAȚIONAL mat.: Merele de aur; seara: Timpuri grele.
TEATRUL LIGII CULTURALE: mat.: Rudele; seara: Clopoțelul de alarmă.
MODERN: mat. și seara: Două duzini de trandafiri.
TEATRUL REGINA MARIA: mat. și seara: Răzbunarea lui Demostene.
TEATRUL COMOEDIA: mat. și seara: Mansarda.
TEATRUL LIBER: mat. și seara: Rămânem prieteni.

Teatrul MODERN
Str. Sărindar, 14
In fiecare seară și în matineurile de Duminecă
DOUA DUZINI DE TRANDAFIRI
Cu Ion Iancovescu, Ionel Țăranu, Toța Yann și Vivi Vlasin
In preparație pentru matineurile de Joi și Sâmbătă
TRENUL FANTOMA

Cinematograf

ARO: Divorțul Doamnei X și jurnal.
CAPITOL: Gasparone, jurnal și completare.
CORSO: Tamara, jurnal și completare.
CARLTON: Cadrilul și jurnal.
SCALA: Corsarul și Jurnal Paramount.
SELECT: Aur și Femei cu Frances Farmer și Edward Arnold.
SAVOY: Tamara, jurnal și completare.
TRIANON: Martha Eggerth în Mazurca albastră. Jurnal Paramount.
FEMINA: Nopți princiare.
REGAL: Contesa Walewska și jurnal Paramount.
PALAS BULEVARD: Femei de noapte și Valetul Domnișoarei.
FLORIDA (B-dul Ferdinand 118): Dubla crimă din linia Maginot și Pirații.
ELYSEE (str. Doamnei 11): Martha Eggerth în Mazurka albastră. Jurnal Paramount.
ROXY: Gasparone, jurnal și completare.
FRANKLIN: Cum se cuceresc bărbații și Patima.
A.R.P.A.: Londra sub teroare, jurnal și completare.
DARLY: Inchis din cauza incendiului.
CITY (Bul. Carol 21): S'a născut o stea și Iluzia cea mare.
LUCIFER: Scipio Africanul și Stan și Bran la Hollywood.
LIZEANU: Armele veghează, Răsbunare și Comedie colorată.
BARCELONA: Prinț și Cerșetor, Simfonia Spaniolă și jurnal.
COTROCENI: Foc și noapte în Shangai.
CARMEN (Cal. Dudești 169): Sângele Pământului și L-am întâlnit la Paris.

Cinema ARO
Azi un film excepțional
Divorțul Doamnei X
CU
MERLE OBERON

CENTRAL: Invitația la vals, Patrula de noapte și trupa de reviste.
DACIA: India în flăcări și Complicații sentimentale.
DIANA: Chemarea cea mare și Regina Valsului.
DICHIU: Nu plânge mamă, Minunea dela Lourdes și Suflete sbuciumate.
LIA (Griviței 196): Broadway Melody 1938 și India în flăcări.
MARCONI: Troika, Muzica e viața mea, jurnal și Trupa Nedeianu-Violeta Ionescu.
AIDA (cal. Rahovei 151)): Noaptea Roșie și S'a născut o stea.
AMERICAN: Uraganul, jurnal și completare.

Radio

Duminică, 20 Martie 1938

RADIO-BUCUREȘTI
RADIO-ROMANIA

13.00: Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10: Concert de prânz. Orchestra Grigoraș Dinicu: Arii naționale.
14.10: Ora. Mersul vremii. Radio jurnal.
14.25: Continuarea concertului: Romanțe și Arii naționale.
14.40: ORA VESELA: ION MANU.
15.00: Sfaturi pentru gospodari.
15.15: Muzică populară. Taraful Ion Matache.
15.45: Valeriu Măgureanu: De vorbă cu sătenii.
18.00: Ora. Mersul vremii.
18.05: Muzică de dans.
19.00: Actualități medicale.
19.15: Continuarea concertului.
19.40: Asoc. corală «Cântul Nostru» condusă de d. I. Croitoru.
19.58: SPORT: Rezultate technice.
20.00: Inalt P. S. S. Patriarhul Miron: Cuvânt către străjerii României.
20.20: Continuarea concertului asoc. corale «Cântul Nostru».
20.30: TEATRU: «Hanul Roșu» piesă radiofonică de Nicolae Căprescu.
21.20: Muzică de dans (discuri)
22.00: Radio-jurnal.
22.10: Al. Brailowsky-pian (discuri)
22.30: Rezultatele sportive de Radu Vasilescu.
22.45: Concert de seară din opereta. Orchestra Radio.
24—1.00: Concert de noapte (discuri).

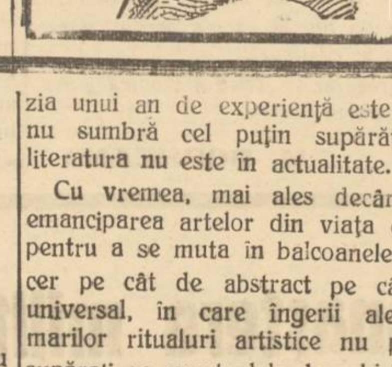

Azi Premieră la TRIANON și ELYSÈE
Ultimul film vienez cu
Martha Eggerth
Hans Moser
Paul Horbiger
Theo Lingen
Lucie Englisch
Fritz v. Doncen
IN
Mazurcă Albastră
(Immer wenn ich glücklich bin)

Cronica literară

Regionalismul în literatură

Excesele locale în revendicările creației literare nu au niciun fel de rezultat efectiv în definirea unui moment cultural. Dimpotrivă creează un fel de zâzanie măruntă și nedemnă care compromite în mod grav distinsa instituție a literelor. De aceea trebue să ne rezervăm un anumit înțeles atunci când vorbim despre un fenomen regional de ordin literar și să evităm judecățile de valoare în funcție de provincie.

In primul rând putem considera ca fiind oglinda unui adevăr indiscutabil faptul că un fenomen literar autentic, de reală valoare artistică, chiar dacă închide în el și anumite caractere strict locale, trece limitele regionale și devine un bun al limbii întregei țări. Nu putem spune despre Eminescu, am fi nebuni să facem asta, că a fost cel mai mare poet moldovean și că doar moldovenii au dreptul să și-l revendice. Eminescu a fost cel mai mare poet român și toți poeții pot să și-l revendice. Dimpotrivă atunci când e vorba de anumite talente minore, Hogaș de pildă, acestea nu mai pot fi revendicate de neamul întreg, încetează de a mai fi specifice pentru întreaga suflare românească, și rămân să reprezinte doar un anumit duh care a plutit la un moment dat peste un anumit loc dând la iveală anumiți oameni. Unicitatea fenomenului Hogoș nu-l scoate dintr'un regionalism minor, după cum nici unicitatea lui Daniil Scavinschi nu fac din el o glorie a neamului. Se întâmplă însă și lucruri mai curioase în această unicitate regională. De pildă Ion Creangă, care nu numai că vorbește despre un anumit loc, despre anumite obiceiuri, dar chiar întrebuințează o anumită limbă, nu evită niciun provincialism, lucru pe care Hogaș nu-i face, dar cu toate acestea Creangă este un autor al tuturor Românilor, nu numai al Moldovei. Cum se poate lucrul acesta? Pentru motivul că Ion Creangă în forma locală cuprinde **o unanimitate întreagă**, reprezentativă pentru tot românul. Popa Duhu și Moș Ion Roată sunt personagii valabile pe întinsul întregei românimi iar Ioan Turbincă, cu tot numele lui rusesc este **românul în eternitate**.

Din cele câteva lucruri pe cari le-am spus putem afirma că regionalismul unui autor este în funcție directă de capacitatea lui artistică și spirituală. Iar acea politică literară bazată pe principiul bisericuțelor regionale, în cari poeții sau scriitorii nu se **recunosc** decât din simplul motiv că sunt din același județ sau provincie este doar o politică de breaslă și nimic mai mult, absolut lipsită de legături cu fenomenul cultural însuși.

Regionalismul ca dat condițional nu poate oferi un criteriu de judecată sau categorisire literară. El nu depășește cu nimic o simplă socoteală de recensământ literar. De aceea nu se poate spune: o revoluție literară, o înviere literară se datorește nu faptului că acea înoire trebuia să se ivească pentru necesitățile întregului organism cultural ci faptului neesențial că provincia cutare a vrut să ia inițiativa. De asemenea și aceste revoluții sau înoiri se pot foarte bine limita la un interes local, cazul școalei ardelene din secolul XIX. In timp ce mișcarea junimii nu se rezumă la un caracter local ci are o înrâurire asupra întregii culturi românești.

Nu știu dacă am reușit să fiu prea clar. In orice caz ceeace am vrut să spun se poate sintetiza astfel: nu există în literatură posibilitatea operantă a unui argument de natură **regionalistică**. El nu poate decât secundar și nu privește atât opera literară cât autorul. Este un element biografic și atâta tot. De aceea verificarea unui autor este făcută abia atunci când el a străbătut aria întregei țări și a fost peste tot ascultat la fel. Și dacă el este recunoscut atunci nu mai are niciun sens vrea revendicare regionalistă, deoarece a fost recunoscut ca aparținând națiunii.

*

Pentrucă termenul acesta regionalism nu are doar un înțeles geografic să încercăm a-l epuiza întru totul.

Literatura este și ea o fațetă a culturii, o provincie a ei dacă putem spune altfel. Este cu alte cuvinte o regiune limitată a spiritului de creație umană și întrucât nu este decât parte dintr'un tot sau fațetă a unui fenomen nu trebue să ne încărcăm cu greul păcat de a-i da o valoare absolută judecând-o, sau trăind-o în sine ca pe Dumnezeu. Valorile literaturii sunt valori relative cari depind nu așa cum se credea în veacul trecut de sărăcie sau bogăție, ci de viziunea care conduce diferite etape istorice. Prezența cadrului cosmic și economic este întotdeauna aceeași, aceasta neputând varia întrucât un pământ este mereu acelaș cu roadele și lumina lui, dar motivarea unei literaturi se schimbă din când în când după cum se schimbă și viziunea lumii în care se naște.

De aceea problema actualității în literatură nu este o problemă superficială de modă, ci este întrebarea esențială după care trebue să se orienteze o critică literară. Rupând de un an de zile acest post de discuție publică a proceselor literare cari se desfășoară, am căutat să surprind ceeace este actual în literatura prezentului și ceeace nu este. Concluzia unui an de experiență este dacă nu sumbră cel puțin supărătoare: literatura nu este în actualitate.

Cu vremea, mai ales decând cu emanciparea artelor din viața cetății pentru a se muta în balcoanele unui cer pe cât de abstract pe cât de universal, în care îngerii aleși ai marilor ritualuri artistice nu pot fi supărați de eventualele deosebiri dintre ei în ceeace ar privi origina semitică sau nesemitică, problema regionalismului cultural al literaturii a rămas îngropată. Literatura devenind din ce în ce mai mult o prismă unică de a vedea viața, nu o fațetă de exprimare a unui impuls cultural unic, se desactualiza, anulând pe cei cari o practicau până la a le răpi existența.

Inactualitatea literaturii este efectul punctului mort la care s'a oprit închizându-se în turnul de fildeș. Ne mai fiind o formă vie de cultură, ea devine un element parazitar care în loc să ajute culturii îi strică dând naștere unor confuzii. De aceea în anumite momente literatura poate fi primejdioasă. De aceea oamenii străini de spirit dar culturagii din naștere pot ajunge la judecăți nenorocite care-i face să vadă în anumite manifestări de plivire culturală barbarie.

Faptul că la un moment dat nu ar mai exista literatură pentru un timp oarecare nu înseamnă că, barbaria a cutropit cultura ci dimpotrivă că literatura trebue să-i ia respirația pentru a fi în pas cu „barbarii”.

*

Toate aceste lucruri nu le spunem aici cu niciun scop polemic deoarece nu mai polemizăm de multă vreme. Nu ne-o permit nici condițiile exterioare, dar mai ales nu ne-o permite starea noastră actuală, care este afirmarea pură și simplă. Am încercat să facem oarecari distincții mai mult pentru a ne lămuri cât mai limpede planul nostru de lucru și nu pentru a supăra sau a împiedeca pe alții. Problema actualității literare fiind altceva decât o simplă manifestare polemică nu vrem să atragem resentimentele celor pe cari eventual i-am discutat în aceste coloane sau îi vom discuta pentrucă nu promovarea manifestărilor individuale ne interesează, ci posibilitatea de participare a unei generații literare la spiritul real care însuflețește generația lor, participare manifestată bine înțeles în creație.

Horia Stamatu

Istorica şedinţă a Reichstagului

Germania vrea pace şi nu vrea să facă rău altor popoare

— Cancelarul Hitler a justificat realizarea Anschluss-ului —

La 10 Aprilie votează întreg poporul german

BERLIN, 19. (Rador). — Şedinţa Reichstagului s'a deschis ieri la ora 20.

D. Hitler sosise în incintă cu câteva minute mai înainte.

Pe banca ministerială luaseră loc toţi membrii guvernului german. Printrei ei se observa şi prezenţa d-lui Seyss Inquart, stathalter al Reichului în Ţara Austriei.

Corpul diplomatic a manifestat şi el interesul pentru această şedinţă a Reichstagului. In loja rezervată corpului diplomatic, ocupată până la ultimul loc, se aflau ambasadorii Turciei, Poloniei, Spaniei şi Braziliei, miniştrii Ungariei, Jugoslaviei, Bulgariei, Suediei, Danemarcei, Belgiei, Irlandei, Boliviei, Elveţiei, Greciei, Egiptului, Estoniei, Letoniei, Cehoslovaciei şi Uruguaiulu, precum şi însărcinaţii cu afaceri ai Italiei, Angliei, Rusiei Sovietice, Olandei şi un reprezentat al ambasadei Statelor Unite.

Mareşalul Goering, în calitatea sa de preşedinte al adunării, s'a urcat la tribună, salutat de aclamaţiile delirante ale încintei şi ale tribunelor populare a-hiptine.

D. Goering a declarat: «Şedinţa de azi a Reichstagului este una din cele mai memorabile din câte am cunoscut vreodată în noul Reich. Salut pentru prima oară în Reichstag, ca oaspeţi, pe băncile guvernului, pe membrii guvernului din Ţara Austriei (aplauze frenetice).

«Faptul că salutăm aici, pe banca guvernului, pe Stathalterul Ţării Austriei şi pe membrii guvernului din Ţara Austriei dovedeşte că nu mai există acum decât un singur Reich german».

D. Adolf Hitler are cuvântul!

— DISCURSUL FUEHRER-ULUI —

Mareşalul Goering dă apoi cuvântul d-lui Adolf Hitler. Führerul poporului german urcă la tribună fiind salutat de aclamaţii furtunoase.

D. Hitler a ţinut următorul discurs:

V'am convocat pentru a vă face un raport asupra evenimentelor a căror importanţă vă este cunoscută tuturor. Pe de altă parte, trebue să aduc la cunoştinţa dv. mai multe hotărâri, care privesc poporul german şi Reichstagul însuşi.

D. Hitler face apoi o expunere istorică asupra mişcării naţional-socialiste din ultimii ani, precum şi asupra desvoltării pe care a luat-o principiul naţionalităţilor în ultimul secol. El. a continuat:

In locul principiului autodeterminării popoarelor proclamat de preşedintele Wilson şi cu care s'a reuşit să se convingă poporul nostru să dezarmeze, a trebuit să se înregistreze violarea naţională cea mai brutală contra a milioane de compatrioţi ai noştri. Drepturi care sunt acordate fără discuţie populaţiilor coloniale celor mai primitive erau refuzate unei vechi naţiuni civilizate şi încă sub o formă pe cât de dezonorantă pe atât de lipsită de susţinere.

DREPTUL TREBUE SA RAMANA DREPT

Chiar şi omul cel mai lipsit de ruşine nu poate să vorbească la infinit de un «drept», când violarea se manifestă într'un mod atât de cinic. Dar mai ales nu se poate socoti în mod arbitrar acest fenomen când ca bază a dreptului, când ca încercare diabolică de a turbura pacea popoarelor.

Faptul că teritoriul Saar număra printre locuitorii săi câteva mii de locuitori de naţionalitate franceză, a fost deajuns pentru a se impune acestui teritoriu un plebiscit, mai înainte de a i se fi permis unirea cu patria mamă. Dar când este vorba de mai multe milioane de germani, democraţiile le refuză pur şi simplu unirea cu patria mamă, dorită atât de arzător, pentrucă nu le place.

Dreptul trebue să rămână drept chiar şi când este vorba de germani. Şi cine poate să se mire de faptul că popoarele cărora li se refuza, cu încăpăţânare acest drept se văd în cele din urmă silite să-şi asigure aceste drepturi naturale prin propria lor forţă.

Naţiunile au fost creiate de Atotputernicul. Ele au o valoare şi o existenţă eternă. Dar Societatea Naţiunilor este o biată construcţie a micimii omeneşti, a intereselor şi a invidiei.

Germania a redevenit o putere mondială. Care putere în lume ar fi în stare să tolereze la infinit ca pe pragul teritoriului ei să fie maltrataţi în modul cel mai neruşinat milioane de conaţionali? Pentru naţiunile constiente de datoria şi de onoarea lor sunt clipe când le devine imposibil de a asista la aceste triste spectacole fără să reacţioneze.

INTREVEDERILE DELA BERCHTESGADEN

Pentru aceste motive am aranjat întrevederea dela Berchtesgaden cu fostul cancelar Schuschnigg. Am rugat pe d. Schuschnigg să scutească Austria germană şi Reichul şi chiar pe el însuşi de o situaţie care trebuia să ducă mai curând sau mai târziu la contradicţiile cele mai serioase, i-am propus deci să urmeze o cale care ar putea duce puţin câte puţin la o destindere internă şi pe încetul la o reconciliere nu numai între locuitorii Austriei înşişi, ci şi între cele două state germane.

Am remarcat în convorbirea mea cu d. Schuschnigg că aceasta era ultima încercare de acest fel pe care o făceam şi că sunt hotărît ca, dacă nu reuşeşte, să valorifice drepturile poporului german mai depe pământul unde m'am născut prin singurele mijloace care în acest caz mi-ar mai rămâne la îndemână din moment ce se refuza a se face loc legilor justiţiei normale.

Austria de până acum a fost împotriva dreptului şi voinţei poporului german

Noi nu socotim că scopul unei conduceri naţionale a unui stat consistă în a realiza revendicări teritoriale fie prin proteste, fie prin acte, care, motivate prin necesităţi naţionale, nu ar putea în cele din urmă să ducă la realizarea unei situaţii conforme cu justiţia şi cu dreptul.

Astfel constituirea noului stat austriac a fost o măsură care nu însemna nimic alta decât violarea pur şi simplu a dreptului pe care-l aveau şase milioane şi jmătate de indivizi de rasă şi de limbă gemană. Această violare era dealtfel recunoscută cu un cinism pe care nici nu se încerca măcar să-l ascundă. Căci, pentru faimoşii inventatori ai dreptului de autodeterminare avea odinioară puţină importanţă faptul de a se înăbuşi pur şi simplu printr'o pace dictată liberă voinţă a şase miloane şi jumătate de oameni şi de a-i forţa cu silnicie să accepte această capitis diminutio şi să se încline când i-au silit să se despartă de patria lor comună, cu violarea drepturilor naturale celor mai elementare.

Când, totuşi, s'a hotărît în Austria să se pronunţe asupra Anschlussului, într'un moment când nici în Germania, nici în Austria nu existau naţional-socialişti, şi când acest plebiscit a dat ca rezultat 95 la sută din voturi în favoarera unirii, apostolii noului drept al ginţilor au recurs pur şi simplu la forţa brutală pentru a interzice această manifestare paşnică a voinţei reale a acestor oameni nefericiţi, despărţiţi de comunitatea lor naţională.

Caracterul tragic al acestei violări consta în aceea că Austria era încă înainte de a lua fiinţă un stat fictiv, fără nici o viabilitate. Mizeria economică era şi ea înspăimântătoare.

PENTRU ADORATORII EXTATICI AI DEMOCRAŢIEI

Nu spun acest lucru cu gândul de a face un efect asupra adoratorilor extatici ai democraţiei din lume, căci ştiu că ei nu sunt în stare să înţeleagă un lucru de acest fel. Aceşti adoratori extatici ai democraţiei sunt în stare să asiste liniştiţi la spectacolul din Spania unde sunt ucişi o jumătate milion locui-

D. HITLER

tori, fără ca ei să încerce cea mai mică emoţie. Apoi, ei sunt capabili, fără să roşească, să se indigneze dacă la Viena sau la Berlin se închide prăvălia cutărui agitator evreu.

In Austria aceşti aomeni au dat concursul pentru a se menţine această pseudosuveranitate pe spatele unui popor nefericit Nu putem deci să ne mirăm dacă cea mai mare parte dintre patrioţii care sufereau de aceste violări, începuse să sufere o indignare amară şi să răspundă la violările săvârşite sub masca minciunei democratice printr'o dagoste fanatică pentru drepurile sfinte ale vieţii naţionale eterne.

Campania împotriva Germaniei a fost pusă la cale de Schuschnigg

In discursul meu dela 20 Februarie am întins lui Schuschnigg mâna. In primul său răspuns a respins această ofertă. In aceiaşi clipă însă el a început să execute angajamentele contractate cu mine într'un mod din ce în ce mai şovăelnic în timp ce alte state începeau să propage o atitudine negativă.

Pe de altă parte, suntem acum în măsura să constatăm că o parte din campania de defăimare deslănţuită contra Germaniei era inspirată complect de biroul de presă al lui Schuschnigg.

Nu mai era cu putinţa nici o îndoială. D. Schuschnigg era hotărît să violeze acordul. La 8 Martie trebuia să înregistrăm primele svonuri privitoare la plebiscitul plănuit. Ele păreau atât de puţin vrednice de crezare încât am socotit că este vorba de simple svonuri lipsite de temei. Dar Miercuri seara am primit confirmarea unui atentat nu numai contra acordului contractat, dar şi contra majorităţii poporului austriac.

Dupăce descrie încercarea d-lui Schuschnigg de a falsifica plebiscitul şi dupăce arată urmările care puteau decurge din această situaţie pentru Austria, Fuehrerul cancelar continuă:

Acum eram hotărît să pun capăt opresiunei care copleşea pământul meu natal. Am ordonat deci imediat măsurile necesare pentru a se scuti Austria de soarta Spaniei. Ultimatumul de care lumea începuse să se plângă consista numai într'o asigurare, exprimată în termeni energici, că Germania nu va tolera mai departe asuprirea compatrioţilor austro-germani şi într'un avertisment care punea în gardă pe Schuschnigg contra oricărei măsuri care ar fi trebuit în mod fatal să provoace vărsarea unui sânge preţios.

D. Adolf Hitler ovaţionat de Reichstag

FARA VARSARE DE SANGE S'A INDEPLINIT O MISIUNE ISTORICA

Această atitudine era chiar dreaptă. Dovada, faptul că în trei zile dela executarea intervenţiei care devenise necesară, întreaga Austrie sa' aruncat în braţele noastre fără să se fi tras un foc de puşcă şi fără să fi căzut o singură victimă, ceeace cred eu, trebue să fi stârnit mare părere de rău în rândurile faimoşilor noştri pacifişti internaţionali. D. Schuschnigg şi acoliţii săi pot să mulţumească lui Dumnezeu, căci graţie energiei mele viaţa sa şi viaţa a vreo 10.000 de acoliţi ai săi a fost scutită, o viaţă care nu o mai meritau după moartea atâtor austriaci, datorită exclusiv acestor mizerabili, o viaţă pe care statul naţional-socialist le-o acordă în calitatea sa de învingător suveran şi dement. Dealtfel, sunt fericit că prin aceasta am îndeplinit o misiune istorică de cea mai mare importanţă.

Ce satisfacţie mai nobilă şi mai frumoasă poate fi pentru un om decât de a fi readus pe compatrioţii ţării sale natale la sânul celei mai mari patrii! Şi voi înţelegeţi cu toţii bucuria pe care o smt, de a nu mai avea să cuceresc un câmp de cadavre şi de ruine, ci o ţară neatinsă, cu o populaţie care delirează de fericire.

Cum au primit statele europene realizarea Anschluss-ului

Acum 75 de milioane de germani se aliniază îndărătul hotăririlor mele şi armata germană întreagă îi apără. Este cu adevărat tragic ca un eveniment care a pus capăt unei încordări în definitiv insuportabilă în Europa Centrală s'a ciocnit de o fantastică lipsă de înţelegere din partea democraţiilor.

Reacţiunile venite din aceasta direcţie sunt în parte de neînţeles şi în parte ofensatoare.

Un mare număr de alte state au declarat înainte dezinteresarea lor ţii bucuria pe care o simt, de a nu re. Şi aici nu este vorba numai de cea mai mare parte din micile naţiuni europene, dar şi de mai multe state mari

Citez de exemplu atitudinea plină de înţelegere păstrată de Polonia, aprobarea călduroasă a Ungariei, declaraţiile foarte amicale ale Jugoslaviei şi asigurarea neutralităţii celei mai sincere din partea unei serii de alte state.

ATITUDINEA ITALIEI FASCISTE

Fuehrerul Cancelar subliniază apoi în termeni călduroşi atitudinea Italiei fasciste.

M'am simţit obligat să arăt personal şefului marelui stat fascist printr'o scrisoare motivele acţiunei mele, şi să-l asigur îndeosebi nu numai că nimic nu s'a schimbat după aceste evenimente în atitudinea Reichului faţă de Italia, dar că tocmai, ca şi faţă de Franţa, consider ca şi faţă de Italia frontierele existente sunt definitive. Vreau să exprim marelui om de stat italian în numele meu şi al întregului popor german cea mai călduroasă mulţumire a noastră. Ştim ce înseamnă pentru Germania atitudinea păstrată de d. Mussolini în aceste zile. Intărirea raporturilor dintre Italia şi noi era posibilă. Această întărire este acum realizată. Din comunitatea ideologiilor şi din interese s'a născut pentru noi germanii o amiciţie indisolubilă faţă de italieni. Teritoriul şi frontierele acestei naţiuni amice sunt pentru noi intangibile. Repet: nu voi uita niciodată această atitudine a d-lui Mussolini. Poporul italian trebue să ştie că îndărătul cuvintelor mele se află întreaga naţiune germană. De data aceasta Anschlussul, care a unit încădată cele două ţări ale noastre, a adus cel mai mare serviciu păcii mondiale.

Germania doreşte pace şi nu vrea să facă rău altor popoare

Germania înseşi nu doreşte decât pacea. Ea nu vrea să facă rău altor popoare. Dar nici nu vrea să îndure niciun rău şi mai ales: ea este gata să-şi apere dreptul la soare şi la onoarea sa până la ultima suflare.

Fuehrerul a examinat apoi repercusiunile reintegrării Austriei asupra Germaniei. El a declarat că nu se poate ca numai o parte din popor să-şi exprime aprobarea faţă de formidabilul eveniment al fundării unui mare Reich, îmbrăţişând întreaga naţiune germană.

LA 10 APRILIE INTREAGA NAŢIUNEA GERMANA VA VOTA

La 10 Aprilie şi pentru prima dată în istorie întreaga naţiune germană se va prezenta la urne pentru a-şi afirma încrederea în reînoirea realizată. Nu şase milioane şi jumătate vor avea să-şi dea voturile, ci 75 de milioane.

DISOLVAREA REICHSTAGULUI

Dizolv Reichstagul Germaniei vechi şi decretez noui alegeri pentru noua reprezentanţă legislativă a Germaniei Mari. Aceste alegeri vor avea loc la 10 Aprilie.

Adresez un apel celor aproape 50 de milioane de alegători germani, rugându-i să-mi dea un Reichstag cu care, cu ajutorul lui Dumnezeu, voi putea rezolva marile probleme ce ne aşteaptă.

In 1933 am rugat poporul german să-mi acorde o perioadă de patru ani, în consideraţie pentru marea misiune care aştepta să fie îndeplinită. Reînoesc această rugăminte: Popor german, acordă-mi încă odată patru ani ca să pot realiza în adânc uniunea care s'a realizat exterior.

După scurgerea acestui termen, noul Reich al poporului geramn va deveni o unitate neclintită, însufleţit de o singură voinţă, condus în politica sa de partidul naţional-socialist, apărat de tânăra sa armată, bogat şi prosper în sânul reînoirii sale economice.

Ultimele cuvinte ale Fuehrerului au fost salutate cu ovaţii nesfârşite.

*

VIENA, 19 (Rador). — Publicul vienez ca şi în multe centre din Austria, au ascultat din toate locurile publice difuzarea şedinţei Reichstagului şi discursul d-lui Hitler.

D. Roosevelt nu va cere sporirea înarmărilor terestre

WASHINGTON, 19. (Rador). —D. Roosevelt, preşedintele Statelor Unite a declarat ziariştilor că nu sunt exacte ştirile publicate de unele ziare cu privire la intenţia sa de a pregăti un mesagiu pentru sporirea înarmărilor terestre.

Evenimentele zilei

(Continuare din pag. I-a)

Un limbaj mai clar nici că se putea.

De altfel acelaş lucru arătam şi noi ieri aci, când afirmam că Franţa frontului popular ar fi singură în cazul unei aventuri spaniole.

D. Fernand Laurent a pus şi problema financiară când a arătat că 28 de luni de front popular au dus la reducerea incasso-ului metalic al Băncii Franţei cu 65%.

Insfârşit, cunoscutul «debatter» al extremei drepte, d. Xavier Vallat, transpunând discuţia dc pe plan politic general pe plan personal a declarat că în aceste momente hotărîtoare pentru destinul Franţei uniunea naţională nu se poate face în jurul «unui om, care, reprezintă un popor asupra căruia apasă blestemul dumnezeesc».

D. Paul Reynaud, singurul dintre centrişti care a vorbit în favoarea unui guvern de uniune naţională cu comuniştii, a rămas izolat, tot blocul opoziţiei votând masiv contra guvernului.

Intr'adevăr guvernul a obţinut 369 voturi contra 196.

Modul în care s'au desfăşurat dezbaterile, atitudinea fermă a opoziţiei naţionale, nemulţumirea Senatului, tonul presei de dreapta franceză ne indică două lucruri: 1) guvernul Blum va avea o viaţă foarte scurtă; 2) intervenţia frontului popular francez în favoarea roşilor spanioli, ar trezi rezistenţa totală şi hotărîtă a opoziţiei naţionale şi a opiniei publice burgheze.

Aşadar soarta roşiilor spanioli devine din ce în ce mai grea. Ultima speranţă — aceia a sprijinului francez — se nărue şi ea.

In curând revoluţia naţională spaniolă va stăpâni toată *Spania*

INIŢIATIVA D-LUI LITVINOF

Spre a preîntâmpina nouile succese ale axei Londra-Berlin, succese ce se desenează pretutindeni, Moscova a ieşit din mutismul său şi a lansat ieri o «bombă».

Bomba constă în propunerea de a se convoca o conferinţă a «statelor pacifice», menită să examineze situaţia internaţională actuală şi să pregătească măsurile de apărare «fasciste».

Aşadar o conferinţă care ar grupa Moscova, Parisul, Londra, Washingtonul şi eventual Praga.

Se pare însă că iniţiativa sovietică are puţine şanse de reuşită.

Londra şi Washingtonul n'ar dori deloc să se angajeze într'o coaliţie «antifascistă» alături de Moscova.

Dat fiind că ştiri mai precise lipsesc pentru moment, ne mărginim să semnalăm iniţiativa sovietică,

D. LITVINOW

rezervându-ne dreptul de a reveni mai amplu asupra ei.

DISCURSUL D-LUI HITLER

Şedinţa de ieri a Reichstagului şi declaraţiile Fuehrerului n'au adus nimic senzaţional.

Cancelarul german s'a mărginit să expună din nou faptele ce l-au determinat să realizeze Anschlussul şi să celebreze însemnătatea lui epocală în istoria Reichului şi a poporului german.

Totdeodată a anunţat dizolvarea Reichstagului şi noui alegeri pentru ziua de 10 Aprilie. Astfel unificarea Germaniei se face într'un ritm îndrăcit.

La o săptămână de la prima lovitură armata, economia, moneda, constituţia Austro-Germaniei sunt unificate.

Dar toate acestea n'ar fi fost posibile fără unitatea sufletească preexistentă.

Naţional-socialismul este în primul rând o mare forţă morală. Celelalte vin apoi de la sine.

MIHAIL POLIHRONIADE

Lituania a sesizat Liga Naţiunilor

GENEVA 19 (Rador). — Delegatul Lituaniei pe lângă Societatea Naţiunilor s'a prezentat eri la la Secretariatul general al Ligii pentru a comunica d-lui Avenol, secretarul general al Societăţii Naţiunilor, textul ultimatumului polon şi a-l pune în curent cu situaţia.

Londra cedează...

(Radio Universal). — In urma ultimelor evenimente petrecute pe continent, politica externă a Angliei caută o nouă orientare. De-aci conversaţiile anglo-italiene dela Londra. «Optimismul» Forcign—Office-ului în direcţia aceasta, mărturisit de marile cotidiane din Capitala Angliei, nu înseamnează altceva decât un nou pas cedat în faţa tezei italiene care se menţine fermă. Armonie în conversaţiile italo-engleze înseamnă câştig de cauză pentru Italia şi pentru politica sa externă binecunoscută. Sub titlul «Optimism la Londra asupra mersului tratativelor italo-engleze», agenţia «Balcan Oriente» anunţă:

Opinia publică engleză urmăreşte cu cel mai viu interes desfăşurarea evenimentelor internaţionale. Privirile tuturor însă sunt aţintite asupra tratativelor dintre Contele Ciano şi Lordul Perth, care au loc la Roma într'o atmosferă amicală, care lasă să se întrevadă posibilitatea ajungerii la un acord.

In cercurile autorizate engleze se observa aseară un curent optimist în privinţa acestor tratative.

Ziarul «Daily Telegraph» scrie în această privinţă: «In întrevederea care a avut loc astăseară între Contele Ciano şi Lordul Perth, s'a făcut un progres însemnat. Intrevederea a durat o oră şi s'a hotărît o nouă întrevedere pentru astă seară Vineri.

La ieşirea dela discuţiunile de ieri, Lordul Perth era însoţit de d. Rendel, şeful departamentului pentru «Orientul apropiat» din Foreign Office, care sosise în cursul aceleaşi zile dela Londra, în calitate de expert.

Pentru ziua de azi mai sunt aşteptaţi să sosească dela Londra şi alţi experţi, cari urmează să discute separat cu experţii italieni.

Progresele făcute în cursul întrevederii de azi, sunt considerate în cercurile britanice ca încurajante».

In ce constau disensiunile din cabinetul britanic

LONDRA, 19 (Rador). — Agenţia Reuter află dintr'o sursă bună că nu există nici o disensiune în sânul cabinetului britanic.

In cercurile parlamentare se resimte însă onelinişte evidentă, oglindită şi de presă. La origina ei ete refuzul d-lui Chamberlain de a face într'un viitor apropiat declaraţii hotărîte cu privire la politica Marei Britanii faţă de Europa.

Pe de altă parte există după cât se vede o hotărâre neclintită la d. Chamberlain de a examina situaţia întreagă înainte de a face o declaraţie menită să aibă mare răsunete în Europa.

Este limpede că primul ministru doreşte să fie sigur dinainte de consecinţele hotărârii sale şi în special d-sa doreşte să ştie precis ceace vor face ceilalţi în anumite situaţii.

Inainte de toate d. Chamberlain refuză să se grăbească pentru a potoli pe cei ce îl critică. Numai în aceasta rezidă dificultăţile serioase pe cari primul ministru le are cu colegii săi de cabinet şi cu partizanii săi.

THERMOGÈNE

REMEDIU SUVERAN CONTRA

Vată

USEI, GRIPEI, REUMATISME, LUMBAGO

JUNGHIURI, TORTICOLIS, NEVRALGII ETC.,,

La farmacii și droguerii

CEREȚI pe fiecare cutie imaginea „PIERROT, DAND FOC PE GURA".

Singura vată termogenă originală.

FOTO-ROYAL

N. BUZDUGAN fotografii exclusiv artistice B-dul ELISABETA 16 (LA CINEMA CAPITOL)

Se va întocmi un fisier al avocaților din baroul Ilfov

Secretariatul baroului Ilfov lucrează la întocmirea unui fișier al avocaților din baroul Ilfov care va prezenta alfabetic situația fiecărui membru avocat al Baroului.

Ar fi de dorit ca această măsură să fie luată de către toate barourile din țară. Poate că numai așa, barourile țării vor fi descongestionate de ovrei și de străini.

Se modifică legea monopolului alcoolului

Ministerul de finanțe studiază actualmente modalitățile de revizuire a legii monopolului alcoolului întocmită la 1932.

Se vor introduce unele noui dispozițiuni în vederea unei cât mai perfecte adaptări a acestei legi la situația economică și financiară actuală.

Regimul propriu zis al alcoolului, va fi menținut cu o singură excepție pentru debitele din Transilvania și Banat, cari vor fi trecute sub acelaș regim ca și debitele din vechiul regat.

D. C. Tăutu, a revenit în fruntea Inspectoratului General Financiar al Capitalei

Instalarea. — Cuvântările

D. C. Tăutu a revenit în fruntea inspectoratului general financiar al Capitalei.

D-sa părăsise acest post în Decembrie anul trecut, fiind mutat la Brașov pentru a-și căuta sănătatea.

Erí a avut loc reinstalarea d-lui inspector g-ral financiar C. Tăutu, în prezența d-lor inspectori financiari, controlori și funcționari pendinte de acest inspectorat.

D. Becheru, fostul inspector general, mutat în locul d-lui Tăutu la Brașov, a rostit o scurtă cuvântare, în care a ținut să releve scurta sa trecere pe la acest post de mare răspundere.

Cuvântarea d-lui C. Tăutu

Chemat pentru a treia oară în fruntea inspectoratului general financiar al Capitalei, din înalta încredere a d-lui ministru al finanțelor, am socotit că înainte de a prelua efectiv conducerea acestui inspectorat general, să vă convoc și să vă comunic în împrejurările schimbate în care pornim la muncă, începând de astăzi, care sunt gândurile și preocupările mele, în cadrul îndatoririlor ce se impun fiecăruia dintre domniile voastre.

In viața generală a statului nostru se petrece o schimbare din temelie, dictată de noul fundament constituțional al țării. Tot astfel, în serviciile publice, un nou spirit trebue să domine, în concordanță cu întreaga desvoltare organică a României de astăzi.

Funcțiunile publice capătă, prin însuși rolul lor destinat, valori potențiale excepționale în organiazrea nouă ce dă Statului Român. In afară de rostul lor în viața publică, ca organisme de execuțiune a dispozițiunilor dictate de legi și regulamente, funcțiunile publice capătă astăzi un prestigiu mărit printr'o reală reprezentare a unei părți din autoritatea Statului, ceeace implică păstrarea, în jurul acestor nuclee de putere publică, a unei atmosfere dominată de o superioară etică.

Nucleе de muncă, ordine și disciplină, de devotament și îndrumare legală, funcțiunile publice trebue să aibă în jurul lor acel nimb de morală neumbrită, care impune dela sine tuturor respectul datorat.

FUNCȚIONARII SA PĂTRUNDA NOUL SPIRIT DOMINANT IN STAT

Dacă așa este, vorbind în general despre toate funcțiunile publice, țin să accentuez în deosebi că, în ce ne privește, serviciile exterioare ale ministerului de finanțe trebue să se prezinte pe deasupra oricăror așteptări, deoarece prin însăși natura lor ele nu-și pot împlini misiunea fără autoritate deplină și fără respectul manifest al contribuabililor. Funcționarii cari ocupă aceste servicii, au datoria de a se pătrunde de noul spirit dominant în stat, cu atât mai mult cu cât, prin natura serviciilor ce îndeplinesc, venind continuu în viu contact cu publicul, urmează să stabilească raporturi cu contribuabilii de o perfectă obiectivitate și nedesmințită corectitudine. In activitatea lor publică și particulară, ei trebue să păstreze linia dreaptă a acestei noi îndrumări, pentru a impune respect și a împiedica orice tentativă de corupțiune sau protecție nelegală solicitată lor.

NICI O CRUȚARE PENTRU CEI CE SE ABAT DELA DATORIE

Să fim deci bine înțeleși. Dacă, personal, am toată încrederea în marea majoritate a corpului de funcționari din inspectoratul general financiar al Capitalei, nu se poate să nu păstrez o justificată rezervă pentru aceia care s'au abătut dela îndatoririle lor în trecut și care trebue să se aștepte din partea noastră la măsuri luate fără nici o cruțare, la pedepse exemplare, îndată ce vor încerca să repete nefericita practică a unor procedeuri, care ne compromite autoritatea și aduce mari pagube tezaurului public.

Funcționarii superiori și cei din subordinea lor, într'un cuvânt întreg personalul inspectoratului general al Capitalei, trebue să se străduiască a exemplifica, prin activitatea lor în serviciile ce îndeplinesc ca și în viața particulară — acea pildă de superioară înțelegere a rolului pe care ei îl au în mijlocul celorlalți slujbași, publici, în vremurile de adâncă prefacere și înoire a organismului statului nostru.

Momentele de pregătire a trainicei așezări de mâine a statului român, ne impun îndatoriri cu mult mai mari ca până acum, și deci, voiu cere, mie și fiecăruia dintre dvs. nu numai maximum de eforturi în îndeplinirea serviciului, dar și un devotament nemărginit închinat misiunii care ni s'a încredințat.

Cu atât mai mult voiu aprecia dovada acestui devotament cu cât prin manifestarea lui vom putea pretinde, la rându-ne, îmbunătățirea stării materiale a tuturor funcționarilor din serciile exterioare ale ministerului de finanțe.

Umăr lângă umăr, unitari și deplin conștienți la muncă în serviciul public, vom putea rămâne solidari în revendicarea justelor pretențiuni ale corpului de elită de funcționari, din care facem parte.

UN CORP DE ELITA

Domnilor, este timpul să dovedim că suntem într'adevăr un corp de elită. Iar cea mai bună dovadă o putem da prin exemplara noastră activitate, publică și particulară.

Situaoțiunea noastră este excepțională, deoarece nouă ni se cere să dăm rezultate de care depinde însuși bunul mers al întregei organizații de stat. Creșterea încasărilor statului, prin munca noastră asiduă, prin înmulțirea numărului contribuabililor, va corespunde cu o trainică înflorire nouă a întregei administrații de stat, ceeace va însemna asigurarea primului pas spre realizarea programului de transformare și înoire a statului român, după înaltele gânduri ale Ctitorului-Rege M. S. Carol II și ale sfetnicilor ce-L înconjoară.

Pentru a termina această expunere, căreia am ținut să-i dau o cât mai apropiată înfățișare de preocupările ce am și de poruncile conștiinței mele — închei, accentuând încă odată, cu toată puterea, că în conducerea inspectoratului general al capitalei voiu fi călăuzit exclusiv de imperativele cari izvorăsc din însăși răspunderea locului pe care-l ocup și care se vor traduce prin executarea neștirbită a ordinelor ministeriale și supravegherea serviciilor, cărora le voiu impune o perfectă ordine și disciplină cinste exemplară, devotament și muncă încordată, totul sub nimbul acelei etici superioare care domină întreaga organizare a României Noui.

In 10 ani gospodărirea Capitalei a gospodărit pe consilierii comunali

Bani grei aruncați în vânt. Cum s'au îmbogățit societățile de pavaje. Alți sugaci. Pentru o istorie a jafului

Cu câtă greutate trebuie să răspundă cetățeanul impunerilor exagerate ale comunei și cu câtă ușurință banii săi au fost aruncați fără nici o grijă în cheltueli inutile sau în lucrări edilitare încredințate unor societăți, care, nesupuse unui control serios, au executat de capul lor, și spre a lor pricopsire.

Pentru a pune în lumină situația precară a finațelor municipiului determinată de ultimii 10 ani de administrație politicianistă, voiu pomeni cheltuelile deșantate făcute cu întreținerea clientelei politice și a nesfârșitului număr de consilieri și para consilieri municipali cari au digerat în acest timp sume cu cari s'ar fi realizat cea mai mare parte din planul de sistematizare.

In acelaș timp pentru a se răspunde unor anumite necesități electorale, multe lucrări erau executate de antreprize improvizate, de oameni cari n'au avut nici o legătură cu meseria (doar cu clubul politic și primăria), iar pe de altă parte, din obligații politice, administrația comunală n'a intrat în drepturile ce i se cuveniau dela contribuabili.

BANI GREI ARUNCAȚI IN VANT

In primul rând voiu înfățișa situația pavajelor pentru care s'au cheltuit în vânt banii grei ai contribuabililor, adunați cu atâta casnă în casa municipiului.

Când național țărăniștii au venit în 1929 în fruntea primăriei, au pavat, în primul an, la periferie și în centru, o serie de străzi cari trebuiau să răspundă unor anumite calcule electorale și nu necesităților edilitare.

De aceea, îngrijite în fugă, acestor străzi li s'a stricat pavajul după doi ani, pentru a se face canalizarea care le lipsea. Șos. Bonaparte, care a costat 50 milioane și care după 5 ani a fost canalizată, e cea mai elocventă mărturie a incapacității și ușurinței cu care s'a gospodărit.

Cum s'au îmbogățit societățile de pavaje și sperțarii

Fiecare guvernare își avea societatea ei de pavaje. Dacă aceasta nu reușia să-și mențină... «prestigiul» — și vom vedea mai jos despre ce «prestigiu» era vorba — și la guvernarea care-i urma, era înlocuită cu altă societate și aceasta improvizată, avându-și oamenii ei pe lângă un «om al zilei», care înghitea pungi grele cu aur. Pungi cari aveau darul nu numai să umple buzunarele ci să astupe și gura și să închidă și ochii.

In felul caesta societățile de pavaj își recuperează sperțurile aruncate în dreapta și în stânga dintr'un condei: dela material. Fiindcă materialul folosit era socotit cu maximum de economie. Acest material supus analizelor de laborator n'ar fi răspuns nici pe departe angajamentelor din deviz.

De aceea pavajul șoselei Ștefan cel Mare n'a rezistat nici cât trebuia să treacă timpul necesar recepționării. Și în felul acestei șosele au mai fost pavate multe și... neștiute străzi.

Când acu' vre'un an și ceva s'a instalat linia de tramvai a pieței 8 Iunie, echipele S. T. B.-ului, spărgând asfaltul străzei Halelor, au constatat că sub coaja de asfalt în loc să fie un strat de beton de 20 cm., s'a găsit vechiul pavaj din piatră abnormă, peste care se așternuse un strat de beton de numai 5 cm. La fel str. Gh. D. Palade, făcută sub naț.-țărăniști, a trebuit să fie pavată din nou după 7 ani.

Cu astfel de lucrări s'au cheltuit sub național-țărăniști (1929—933) aproape 1 miliard lei, iar sub liberali 1 miliard și ceva.

Dacă am mai socoti și faptul că multe pavaje au fost date fără licitații sau cu licitații aranjate, nu ne-ar rămâne decât să ne oprim la concluzia că gospodărirea Capitalei a gospodărit numai pe consilierii cari au trecut pe la conducerea comunei.

FAȚA PISTRUIATA A SOCIETAȚILOR DE PAVAJE

Două au fost societățile de pavaje care au luat cea mai mare parte din lucrări: «Via» și «Bazaltin».

Prima e cea care a pavat șos. Ștefan cel Mare cum și alte lucrări în valoare de peste 100 mil. lei. Ea aparține unui anume Jacs Walter care, odată om sărac, astăzi posedă, printre alte averi, și două case, una în str. Ștefan Mihăileanu 36 și alta în str. Doamna Chiajna.

A doua societate, Bazaltin, este a unui evreu Aladar Zelingher. Bazaltinului i s'a mai spus Zoltan Davidovici și soc. Muntenia-Strand. Aladar Zelingher a obținut un pașaport prin intermediul unui ziarist evreu Sandu Eliad, al cărui servicii n'au fost în zadar.

Un confrate a scris altădată că s'ar da de lucruri interesante dacă ar fi supuse cercetării și confruntării scriptelor lui Zelingher cu documentele oficiale, cum ar fi: frachtele de cale ferată, registrele de cassă ale autorităților plătitoare, facturile carierelor de piatră Poeni și Rakoș, etc. etc.

ALȚI SUGACI

Cei din urmă sugaci ai bugetului primăriei — și cei de pe urmă sunt ca și cei dintâiu — sunt două categorii: cei mari și.. iar cei mari.

Adică primarii și consilierii și agenții electorali.

Primii au înfulicat anual numai 50 mil., împărțiți astfel: 4 mil. lefuri, 38 mil. diurne jetoane, etc., 8 mil. automobilele.

Agenții electorali numai în 3 ani au mâncat 200 mil. lei. Iar diurniștii în cei 10 ani 429.215.570 lei.

Deci, mai nimica toată! Și câte s'ar fi putut face numai din sumele acestea!

Vasile Monaru

Inchiderea sesiunei Consiliului economic al Micei Ințelegeri

Comunicatul oficial

Ieri s'au încheiat lucrările Consiliului economic al Micei Ințelegeri, întrunit în cea de a XI sesiune la București.

In ședința de ieri, au luat cuvântul d-nii: ministru Petrescu-Comen, dr. F. Friedmann, președintele delegației cehoslovace și S. S. Predici președintele delegației jugoslave.

In ceiace priyește lucrările diverselor comisiuni, s'a dat presei, următorul

COMUNICAT

Consiliul economic al Micei Ințelegeri a ținut a XI-a sesiune la București, dela 9—18 Martie 1938.

Inainte ca să reunească consiliul în ședință plenară, experții celor trei țări au lucrat în comisiuni pentru a examina și rezolva diferitele chestiuni la ordinea zilei. Rezultatele lucrărilor lor, au fost consemnate în rapoarte supuse aprobării consiliului economic.

COMERȚ. — In domeniul comercial au fost stabilite planuri economice pentru anul în curs. In aceiași ordine de idei, consiliul economic a putut constata și de data aceasta că schimburile comerciale între cele 3 țări, au fost foarte satisfăcătoare.

Consiliul economic are convingerea că au fost întrunite toate condițiunile pentru o desvoltare și mai intensă a relațiunilor comerciale dintre cele 3 țări.

COMUNICAȚII. — In domeniul comunicațiilor se cuvine a sublinia în mod special rezultatele practice la care s'a ajuns cu privire la:

1. Prescripțiunile tehnice comune, relative la construirea podurilor și drumurilor; 2. elaborarea unui proect de statute al Uniunei pentru chestiunile de politică tarifară comună, a administrațiilor de drumuri de fier din țările Micei Ințelegeri; 3. redactarea primei părți a unui regulament de transport uniform privind călătorii, bagajele și animalele vii; 4. bonificarea statisticilor feroviare.

NAVIGAȚIA. — In ceeace privește cooperarea navigației pe Dunăre, consiliul a constatat că aceasta se desvoltă în chip satisfăcător. Un secretariat general al întreprinderilor de navigațiune a țărilor Micei Ințelegeri a fost creat și-i va reveni centralizarea și apărarea intereselor comune.

AVIAȚIE CIVILA. — Privitor la domeniul cooperării aeriene comisia experților în materie de aviație civilă, s'a ocupat de următoarele chestiuni:

1. Normalizarea materialului general; 2. Unificarea combustibilului; 3. Dicționar technic; 4. Unificarea legislației aeronautice; 5. crearea unei reviste aeronautice comune; 6. transportul curierului poștal nesuprataxat; 7. reglementarea taxelor de perceput asupra combustibilului și lubriliante, etc.

Consiliul economic a constatat că progrese simțitoare au fost realizate în toate aceste domenii.

TURISM. — Consiliul permanent turistic al Micei Ințelegeri, a elaborat un plan de activitate pentru anul în curs, care prevede o activă propagandă de turism în cele trei țări, atât în străinătate cât și în interiorul celor trei țări, precum și diferite facilități cari se vor acorda călătorilor cari vizitează țările Micei Ințelegeri.

MEDICO-SOCIAL. — In domeniul medical și social, au putut fi obținute rezultate foarte interesante, privind asistența medicală și socială care trebue acordată supușilor celor trei țări.

A XII-a sesiune a consiliului va avea loc în ziua de 3 Octombrie 1939 în Jugoslavia.

PLECAREA DELEGAȚILOR

Terminându-se cea de a XI sesiune a consiliului economic al Micii Ințelegeri, aseară au părăsit Capitala delegații Cehoslovaciei, urmând ca în cursul dimineții de azi să plece delegații jugoslavi.

UN DOCTOR *sfătuește...*

„De trei ani, fac în fiecare an o cură de Urodonal, care mi-a fost recomandată de Doctorul meu și mă simt foarte bine. Aveam mai înainte dureri supărătoare de șale și uneori mergeam încovoiat, fără să pot face nimic. Acum sunt perfect sănătos!"

E. P. Bourg de-Peage (Drôme)

Pentru a vă feri de dureri de șale, de gută, de sciatică, de turburări urinare, de reumatisme, luați în fiecare seară o linguriță de Urodonal într'un pahar de apă. Grație elementelor curative ce conține, Urodonal descongestionează organele și regularizează funcțiunile lor. Mai mult, el este perfectul dizolvant și eliminator al acidului uric și al numeroaselor otrăvuri ale organismului.

Cine ia Urodonal este sănătos

LA FARMACII ȘI DROGUERII

O nouă

delicatesă.

Barbuni... delicioasă conservă de pește preparată în sos de vin, a fost pusă în vânzare de fabricile M. Stefănescu Grivița cu lei 18 cutia de 300 gr.

Barbuni

Cereți acest produs la toate magazinele cu coloniale

Cooperativa

din STR. GUTENBERG No. 3

TELEFON: 5-03-66

Coloniale
Delicatese
Pescărie
Băuturi

Serviciu la domiciliu

Nici o comparație!

„Aspirin" și-a dovedit calitățile superioare de 40 ani de zile. De această faimă mondială vor să profite imitațiunile, însă ele nu ajung niciodată la gradul de eficacitate și nevătămare al „Aspirinei" veritabile.

TABLETE ASPIRIN BAYER

veritabile numai cu CRUCEA »Bayer«

n cazurile bolilor de stomac nervoase crampelor, la stări spasmolitice precum și la dureri de cap nervoase, insomnie, cauzate de greață și turburări digestive s'au obținut după multe cercetări atât în clinicile din țară cât și din străinătate cele mai frumoase rezultate cu renumitul preparat american

„GASTRO D."

«Gastro D.» se află de vânzare la farmacii și droghe rii, sau se expediază.

Răspândiți „Buna Vestire"

Mânăstirile noastre

de Ierodiaconul CRISTOFOR DANCU
cu desene de RUDOLF RYBICZKA

Schitul Peştera Ialomicioarei
(URMARE)

O bisericuţă de basm, o biserică pentru pitici. Un cuib de istorie. Se roagă stranele şi murmură în tăceri cădelniţe de piatră. Cu ce se ocupă călugării. O boală de munte şi dor de nemurire

III.

Schitul Peştera este o aşezare omenească ciudată. In gura peşterii, un rând de chilii lurate din lemn de brad, cu pereţi exteriori de draniţă ce-ţi dau impresia unui trup acoperit cu solzi ori cu pene fumurii, astupă complect intrarea.

In faţa chiliilor, un mic platou întocmit de călugări. Lângă zidurile bizare de solzi cafenii, două mese lungi, tot de brad, cu scaune tot aşa de-o parte şi de alta, iar cu toatele flancând coridorul ce duce în peşteră.

Pe cele două mese, pe scaune, pe solzii pereţilor, până şi pe stâncile din jur, sute de nume şi date. Toate mărturisite prin răni adânci în carnea scândurilor, ori cu culori chimice pe stânci, făcute de oameni din toate colţurile ţării. (Simbolul unităţii noastre... şi adeverirea proverbului străbun: *nomen stultarum*.. în aceiaş vreme). Şi am găsit la schitul acela din munţi, iscăliturii de mari celebrităţi, alături de cele ale marilor anonimi ai vieţii. Am găsit iscălituri chiar de pe la 1830 pe unele stânci. Am găsit iscălituri de drumeţi şi călători streini.

Călugării de altfel, din an în an schimbă mesele, pe cele vechi aşezându-le frumos, cronologic, într'un colţ al peşterii. E o adevărată bibliotecă istorică, interesantă şi bizară.

Eu însumi mai târziu, mi-am depus ofranda în carnea mesei de brad, neţinând câtuşi de puţin să ţiu un acord minor. Şi apoi sunt şi eu urmaş al Romei...

In munte, toată lumea sufere de acest ciudat dor nebun al iscălirii pretutindeni. Şi în Bucegi mai ales... Cred că e şi asta o minoră năzuinţă a omenirii.

Am intrat pe gang înăuntru cu staretul. Un curent tare de răceală umedă şi miros de mucegai de stâncă, ne-a isbit în faţă. Ba era chiar un fel de ger care m'a făcut să strâng din umeri.

O BISERICUŢA DIN BASME CUIB DE ISTORIE

In faţă, am avut cea mai mică bisericută pe care o văzusem până acum. Măruntă, jilavă, chiar schilavă, parcă, cu ferestre joase de statul copiilor, o straşină ce-mi venea mai jos de bărbie, nişte geamuri de casă de păpuşi din copilărie şi o turlă iarăşi de şindrilă, parcă ceva mai mare decât un comănac călugăresc, sau o căciulă ciobănească.

Apoi zidul acela alb, pe jos cu un brău muruit, exact ca o frumoasă casă de vrednic gospodar dela munte. Doar turla îi vădeşte vrednicia ei de cer. Cu ferestrile ei mici lăturalnice înfipte în albul pereţilor ca barba unui sfânt, dac'o priveşti la intrare, îţi face impresia unui duh bun ce iese din pământul neamului, sub forma unui cap de călugăr. Dar capul este ieşit numai până ceva mai jos de ochi. Indeajuns ca să vadă totul şi pe oricine.

Poate e duhul Pusnicului din istorii...

Cuibul acela de sfinţenie din munţi, mi-a dat viziunea unei bisericuţe de basm şi impresia unui sfânt altar pentru pitici.

Şi mi s'a mai părut în aceiaşi vreme, că am în faţă o bisericuţă din vremi de prigoane care intră sau iese din pământ, după vremile şi nevoile creştinilor însângeraţi.

O biserică smerită a unor lumi şi mai smerite de bieţi săraci şi nevoiaşi înstreinaţi; o biseră a unor refugiaţi din calea unor urgii omeneşti şi diavoieşti. A unor urgisiţi ai soartei. Aşa era de mică şi de umilă.

O biserică, un altar al smereniei. da, da...

SE ROAGA STRANELE

In biserică a trebuit să stau cam plecat ca să nu mă lovesc de tavan. Prinsesem încă vremea liturghiei sfinte a dimineţii. Intâi m'a înfiorat aerul de ghiaţă al sfinţeniei locului. Apoi un miros de smirnă şi răşini, m'a inundat cu totul, mărindu-mi fiorii. După aceia, ca un şuşur depărtat de isvoare, am auzit murmurul stranelor vechi ca veacurile şi văile din jur. In spre puţinul gol al turlei, urcau în rotocoale albăstrui fumurile de tămâi. Era un joc gingaş de aripioare de îngeri, ca într'o cupolă vie întruchipată după picturile lui Fra Beato.

Şi toate petrecute în semiîntunericul acela bisericesc, dat de negurile peşterii şi de micimea bisericii.

Cititul acela încet ale stranelor, murmurul lor, te înfiorau cu puteri de extaz. Aproape că nu mai ştiam dacă mai sunt. Fâlfâitul candelelor şi jocul palid al lumânărilor subţiri, făcute de mâini credincioase de muntence din ceară adunată de albine din florile munţilor şi aduse ofrandă la schit, zic fâlfâitul acela, era parcă jocul unor aprinderi de stele în înserări.

Chipurile de icoane ale catapetesmei, chipuri rudimentare din culori vii, făcute probabil de ciobani din arta şi măestria credinţei, alcătuiau parcă drumeţii cotiturilor unor drumuri spre cer în înserări. Eram gata să le dau bineţe.

Murmurau stranele mereu...

Sparg tăcerile cădelniţe de piatră

M'au trezit parcă deodată, ritmele unor loviri aspre de piatră. Din altar a ieşit un chip de bătrân pierdut de tot, sub nişte odăjdii nu prea scumpe. Aripi de îngeri umpleau mereu toată biserica. Il înfăşurau şi pe el.

Bătrânul preot din munţi, aducea jertfă de smirnă, tămâie şi răşini, pe talere de piatră făcute cădelniţă.

Cădelniţa un preot în munţi, cădelniţa cu cădelniţe de piatră.

Apoi a citit evanghelia începând în semi întunerice.

Pe fereastra mică a altarului, s'a furişat o rază de soare care s'a oprit între sfintele uşi. Exact pe cartea sfântă, — pe evanghelia legată în piele de capră aspră, — a pusnicului liturghisitar.

Soarele biruise muchea din faţa peşterii şi peste ea venise şi el la rugăciune.

In bisericuţă se mai luminase ceva. La cele două strane, mai cerniţi decât ele, nemişcaţi ca tăcerile munţilor, am văzut doi călugări. Sufletele stranelor. Erau doi călugări tineri de data asta. Dintre ei unul blond, cu ochi de cer, îşi urca privirile pe raza stingheră de soare.

Lângă mine, (când veniseră oare?) mai stau acum, în nemişcare tot de stânci, câţiva munteni şi muntence. Toţi chipuri aspre de daci.

Cu câte veacuri în urmă trăiam eu oare atunci...?

Murmurul stranelor, adăpat din isvorul plin al glasului călugărului cu ochi de cer, a urmat mai departe, din când în când fărâmiţat de ritmul cădelniţelor de piatră.

Când soarele trecând Ialomiţa ale cărei ape le aprinsese, a urcat parapetul de deasupra peşterii, s'a terminat şi Sfânta Liturghie.

Şi a fost la sorocul acela şi vremea întoarcerii mele din istorii.

CU CE SE OCUPA CALUGARII

Slujba dimineţii la schit, începută pe la ceasurile 7, se sfârşeşte pe la 10. Cam tot atunci călugării se strâng la prânz. Hrana lor de vegetale şi «posturi catolice» cum le zic ei brânzeturilor, când e slobozenie dela tipic, o iau de două ori pe zi, Prânzul între 10—11 şi cina de seară pe la 6. după vecernii Incolo nimic.

Viaţa lor se împarte între rugăciunile de zi şi de noapte ale bisericii, după tipicul Sf. Sava şi între munca ascultătorilor, sau rocadelilor călugăreşti.

Domnilor, aţi văzut fiecare atâţia călugări. V'aţi întâlnit cu ei de atâtea ori, şi poate mulţi din d voastră, v'aţi supus unor gesturi de imbecilă superstiţie, manifestată prin gesturi chiar necuviincioase. Poate toţi ştiţi, că specia aceasta bizară de oameni, alcătueşte o lume de «trântori şi netrebnici».

Aşa aţi auzit dv. dela mulţi, aşa v'au sugerat cărţile unei literaturi scoborîtă cu paşi de pâslă conspiratoare, de pe altare şi olimpuri iudaice şi francmasonice.

Şi aţi crezut.

Ei bine, aţi greşit, aţi greşit amarnic. Şi eu vă voi dovedi-o aceasta nu prin afirmaţii fără conţinut, ci prin relatări de fapte pline, împlinite.

Călugării sunt nişte roboţi ale muncii felurite şi nişte duhuri ale rugăciunii. Chiar şi cei de azi, aşa cum îi vedeţi. Evident nu toţi, dar cea mai mare parte din ei. Majoritatea lor.

De aceia spun şi eu azi, ca oare când primele veacuri creştine de persecuţii, un mare avocat creştin, mare retor al veacurilor acelea: cru. Uscăm la fân şi vorbim despre călugări înainte de a-i cunoaşte. *Ori cât de rău ar fi un lucru, osteneala cunoaşterii din partea atacatorului o merită.*

Deaceia în cele ce urmează despre viaţa de toate zilele a călugărilor.

Citiţi Marţi: Cu călugării la lunu-i condamnaţi, nu-i huliţi pe căpre istorie. Legende cu pusnici şi urşi.

Ne vin oaspeţi dragi din America

Din scrisorile ce ne vin dela fraţii naufragiaţi de vitregia vremilor peste ocean, desprindem gânduri din ce în ce mai calde pentru Ţara-mamă. Cu tot zgomotul infernal al uzinelor, frământarea continuă de pe vastele şantiere de muncă, cu toată beţia narcoticelor comuniste care excită viaţa muncitorilor sindicalizaţi, cu nimic n'a putut îndepărta fărâma de cer românesc din sufletul acelora care au emigrat spre pământul tuturor făgăduinţelor. Doina plaiurilor noastre, graiul străbun, cântecul rotiţei de plug de pe coastele dealurilor noastre sărace, toacă din vecernii, mormintele strămoşilor care poartă stigmatul jertfei milenare, rugăciunea smerită din bisericuţele noastre de lemn şi atâtea comori care au contribuit la plămădirea sufletului românesc, răscolesc în ceasuri de odihnă sufletul celui înstrăinat şi adoarme cu ele în gând. Trecutul nostru de încercări istorice este o chezăşie că oriunde ne-ar vântura vitregia sorţii, rămânem totuşi înfipţi adânc în pământul nostru drag.

Suntem prea iubitori de jertfă şi glie şi-L avem pe Dumnezeu prea aproape.

O confirmare a celor spuse până aci este excursia pe care a proectat-o în primăvara acestui an asociaţia comercianţilor români din America de sub preşedinţia d-lui Mandache Croitorul, de a vizita România şi de a lua apă vie din izvorul nesecat a dragostei de Neam.

Conjunctura vieţii economice din ultimii ani de bună seamă că n'a cruţat nici marile centre industriale ale Americei, împovărând astfel şi acolo viaţa de toate zilele. Cu toate acestea ei s'au hotărît ca trecând peste toate greutăţile financiare să nu cedeze din planul lor de a ne cerceta.

Datoria noastră morală este ca cele dintâi flori de primăvară din pajiştele noastre cu miori şi ciocârlii să le aşezăm cunună de dragoste pe frunţile lor, iar strânsura braţelor noastre să se unească în aceeaşi bătaie de inimă.

Caterisitul Podea dela Braşov care ani dearândul a fost în solda Moscovei, alăturea de Ana Pauker, Rosenthal, Balindu şi Barbu şi despre care m'am ocupat altă într'o serie lungă de reportagii, de bunăseamă că va evita să le iese în cale, ruşinându-se de toată atiudinea mârşavă pe care a avut-o printre fraţii de peste ocean până la alungarea lui din mijlocul acelora pe care a vrut să-i bolşevizeze cu orice preţ.

D. prof. Adam Prie, fostul preşedinte dela Uniune, restabilit astăzi în Ţară, este cel dintâi chemat care să se ocupe mai de aproape de organizarea acestei primiri. D-sa care s'a identificat în totdeauna cu aspiraţiile fraţilor de peste ocean şi care n'a precupeţit nimic pentru conservarea sentimentului naţional acolo, pe meleaguri îndepărtate şi străine, tot timpul cât le-a fost românilor de conducător, credem că va face tot posibilul ca oaspeţii dragi din America să fie primiţi la noi acasă cu toată dragostea şi respectul cuvenit.

Noi, însă, muncitorii acestei gazete, care am îmbrăţişat în totdeauna problema românilor americani, le atârnăm la inimă mărţişorul dragostei noastre, să-l poarte în totdeauna, ca un omagiu.

Gheorghe Matei

D. prof. univ. Grigore Cristescu a fost suspendat din funcţiune

Ministerul educaţiei naţionale a trimis tuturor ziarelor un comunicat prin care aduce la cunoştinţă decizia semnată de d. Victor Iamandi, de suspendare din funcţiune a P. C. preot GRIGORE CRISTESCU, profesor titular al facultăţii de teologie din Bucureşti.

Se impută părintelui profesor că «a transformat catedra sa în tribună politică, dând îndrumări politice studenţilor».

«In urma informaţiunilor luate dela facultatea de teologie şi a părerii exprimate de consiliul profesoral al acestei facultăţi — precizează comunicatul — ministerul educaţiei naţionale, apreciind faptele ca excepţional de grave, a dispus trimiterea P. C. preot în cercetarea disciplinară şi până la terminarea anchetei şi hotărîrea definitivă, l-a suspendat din funcţiunea sa».

Feriţi-vă de imitaţiuni

Incălţămintea noastră poartă marca fabricei imprimată pe talpă.

De vânzare numai în depozitele proprii din
BUCUREŞTI: STRADA CAROL 29, CALEA GRIVIŢEI 128 ŞI ŞOSEAUA MIHAI BRAVU 12 (OBOR)
PROVINCIE: CLUJ, BRAŞOV, CRAIOVA, GALAŢI, PLOEŞTI, ROMAN, TECUCI, BUZĂU, CONSTANŢA, CAMPULUNG, TÂRGOVIŞTE, TURTUCAIA, BISTRIŢA (NĂSĂUD), BRĂILA, SLATINA, PITEŞTI, CARACAL, ROŞIORII DE VEDE

Primăvară se regenerează organismul!
La salate, peşte, chiar carne trebue neapărat un untdelemn bun
Preparaţi-le cu untdelemnul:
MANOL
fabricat exclusiv din sâmburi de dovleac, baza şi cu ulei de măsline
Intrebuinţaţi untdelemnul „MANOL" pentru a vă convinge de calităţile sale superioare tuturor untdelemnurilor străine:
PERFECT RAFINAT — UŞOR DIGESTIBIL — GRAS DECI ECONOMIC
NU CONŢINE NICI UN GRAM DE ULEI DE FLOAREA SOARELUI
De vânzare în principalele magazine de coloniale din Bucureşti şi provincie
Depozit: Bucureşti, Str. Cobâlcescu No. 29

Recreaţie şi bucurie printr'o călătorie
HAPAG
SPRE ŢĂRILE DE NORD
cu vapoarele de lux „RELIANCE", „MILWAUKEE", „PATRIA" şi „ST. LOUIS"
SCOŢIA, ISLANDA şi NORVEGIA
28 Iunie — 14 Iulie
SCOŢIA, ISLANDA, SPITZBERGEN şi NORVEGIA
16 Iulie — 8 August
23 Iulie — 12 August
7 — 30 August
SCOŢIA, ISLANDA, SPITZBERGEN NORVEGIA şi MAREA BALTICĂ
12 Iulie — 11 August
MAREA BALTICĂ şi NORVEGIA
10 — 26 August
MAREA BALTICĂ şi ANGLIA
1 — 17 Septembrie
Preţuri convenabile. - Plata în lei
Hamburg-Amerika Linie S. A. R.
Bucureşti, Cal. Victoriei 84
Cernăuţi, Strada Regele Ferdinand 17
Timişoara, Strada Mercy 1

BLANURI FINE
CU PREŢURI CONVENABILE
VA PUTEŢI PROCURA
La Costică Mihăilescu
Strada Colţei 44 Bis fostă Sfinţilor

Echipamente obligatorii
Lei 440 Străjeri
la „Echiparea" „Colţei 23 fost Sfinţilor
Lei 500 PREMILITARI
confecţiuni de specialitate

Reprezentaţiile Teatrului german din Sibiu la Savoy

Vineri au început reprezentaţiile Teatrului german din Sibiu sub conducerea d-lui Gust Ongyerth *la Teatrul Savoy. Repertoriul se compune din drame, comedii şi operete: Sâmbătă, 10 Martie opereta originală «Fetiţa din valea Târnavei» de Richard Oschanitzky, Duminecă 20 Martie sunt 2 reprezentaţiuni, la ora 4 p. m. «Iepurele de etapă» celebră comedie de Karl Bunje, seara «Contele de Luxemburg» mare operetă de Franz Lehar. Luni 21 Martie va fi jucată piesa «Summa cum laude» de Franz K. Franchy, piesa care a fost acceptată şi de Teatrul Naţional. Marţi 22 Martie «Văduva veselă» operetă de Franz Lehar, Miercuri 23 Martie serata de adio cu opereta «Wiener Plut» de Johann Strauss.*

Ansamblul este bine compus cu solişti buni, cor, grupă de balet, decoruri şi orchestră proprie. Spectacolele încep la ora 8.30 fix. Biletele de intrare se vând la Cassa Teatrului Savoy.

VEŞTI AVIATICE DIN TOATA ŢARA

ROMANIA
Concursurile de turism din acest an

Am anunţat de curând că s'a decis ca reuniunea sportivă aeronautică pentru Cupa Mircea Cantacuzino, să se desfăşoare în ziua de 25 Mai. Datorită faptului că la începutul verii care vine vom avea mai multe manifestaţiuni aeronatice numai cu patru zile mai târziu, adică la 29 Mai, aviatorii noştri de turism vor avea ocazia să-şi dovedească îndemânarea de sbor în concursul pentru Cupa Ionel Ghica — concurs ce se organizează deasemeni anual de FARR.

Spre deosebire de anii trecuţi în regulamentul special de anul acesta s'au introdus două importante modificări. Astfel nu se va mai face nicio diferenţă între echipagiile civile şi militare, iar plecările în raid vor fi colective în aceiaşi zi, ci nu individuale ca până acum.

MAREA BRITANIE
In întreaga lume se găseso 17.818 avioane civile

Intr'o statistică făcută de ministerul aerului englez figurează la sfârşitul anului 1937 numărul de 17.818 avioane civile, existente în întreaga lume. Dintre acestea 9812 aparţin Statelor Unite, 2523 Franţei şi 1733 Marei Brtianii.

«Linia Alpilor»

Se negociază actualmente între ministerul aerului britanic şi elveţian inaugurarea unei linii aeriene regulate şi directe, care să lege Capitala Angliei de Geneva. Această linie va fi deservită de avioanele Societăţii Alp Air Linie Ldt. cu sediul Croydon, fiind o filială a societăţii britanice North-Eastern Airways.

DANEMARCA
Inarmare aeriană

Aviaţia navală a Danemarcei a făcut de curând o comandă de motoare pentru avion în valoare de 9.500 l. la uzinele britanice Rolls-Royce şi Armstrong-Siddeley.

STATELE UNITE
Americanii au cel mai mare număr de terenuri aviatice

Se ştie că progresul aviaţiei într'o ţară nu constă numai în numărul de avioane ce-l poate avea ci se datoreşte în mare parte şi terenurilor de aterisaj şi utilarea ce o au

Statele-Unite se pot mândri pe merit cu titlul de fruntaşe în această privinţă, căci la 1 Ianuarie 1938 aveau zute cu un sistem complect de semnalizaj. Dintre acestea 720 sunt prevăzute cu un sistem complect semnalizare luminoasă pentru sborurile nocturne şi cu tot ceeace cere utilarea unui aerodrom modern.

AVEŢI INCREDERE IN PRODUSELE ROMÂNEŞTI
PASTE DE DINŢI
SIMBOL LEI 28
SANATOL LEI 16
DOUĂ PRODUSE ALE LABORATORULUI ROMÂNESC
TEL. 3·2 4·9 3 „SIMBOL" BUL. ELISABETA 49 ETAJ III
Se găseşte de vânzare numai la farmaciile, drogueriile şi parfumeriile româneşti

Ultima noutate
RADIOZA
„SYLVA"
Aparat ultra modern cu 3 lămpi alimentat la baterii (la ţară).
SENSIBILITATE SELECTIVITATE CLARITATE PUTERE
LEI 3600
Reprezentanţa Generală, Ing. EMIL JUGUREANU Str. Italiană 19 Bucureşti I. Telef. 2-54-57
Căutăm reprezentanţi în toată ţara

Incălţăminte durabilă şi eftină
CUMPĂRAŢI DELA
Magazinul I. ANDREI
Str. Smârdan No. 11
Vis-à-vis de Banca Naţională, în gang
Marfa lucrată în atelier propriu
Confecţionată cu material de primă calitate
MODELE MODERNE
preţiur foarte reduse

TECHNICA GENERALA
Ing. GHEORGHE CREŢU
BUCUREŞTI I. = STRADA REGALA No. 16—18
TELEFON 3.25-04
INTREPRINDERI MECANICE, ELECTRICE SANITARE ŞI DE INCALZIRI CENTRALE RADIO, DEPOZIT DE MAŞINI ŞI MATERIALE ELECTRICE.
CU PREŢURI CONVENABILE

Croitoria Civilă şi Militară
I. OLTEANU
Execută eftin, prompt şi ireproşabil cele mai pretenţioase comenzi, B-DUL ELISABETA No. 10, Etaj I. BUCUREŞT
TELEFON: 5.08|24

Magazinul
C. N. Dumitrescu
Strada Lipscani Nr. 68. Telefon: 3.10.11
Anunţă Onor. clientelă, că pentru sezonul de primăvară, a primit un mare asortiment în stofe de lână şi mătăsuri pentru rochii şi costume taior

Atenţiune
Articole pentru Câini: Botniţe, Zgărzi, Hamuleţe, Lese, Bice Gata şi de Comandă găsiţi eftin la Magazinele
I. TANASESCU
CALEA VICTORIEI No. 95 — STR. CÂMPINEANU No. 1
FABRICĂ PROPRIE
PENTRU REVÂNZĂTORI MARE RABAT

Blănăria „LEOPARD"
Petre Gârleanu
Str. Colţei No 40
TOATE SORTURILE DE BLANURI
Vinde cu preţuri reduse
VIZITAŢI SPRE CONVINGERE — Tel. 471.05

Incurajaţi Comerţul Românesc
Cumpărând dela
Consumul Obor
ŞOS. COLENTINA No. 8. TELEFON: 2.13.31
Coloniale, Delicatese, Vinuri naturale, Mezeluri, Brânzeturi, Fructe, Conserve Bragadiru etc.

Cumpăraţi
la
„Librăria Academică"
54 Calea Victoriei 54
In faţă Teatrului Naţional

FAINA DE LUX din NOUA MOARA GAGEL CEA MAI BUNA CEA MAI TARE

Pentru combaterea
Obezităţii
luaţi în fiecare dimineaţă „mica doză zilnică" de
SĂRURI KRUSCHEN
Kruschen conţine toate sărurile necesare organismului Dv. pentru o bună stare generală. Kruschen acţionează pe cale naturală şi asigură astfel eliminarea acelor toxine care sunt principala cauză a obezităţii. Milioanele de oameni din toate colţurile lumii, iau aceste săruri. Urmaţi exemplul lor şi luaţi şi Dv. în fiecare dimineaţă Kruschen şi vă veţi simţi mai bine ca oricând. Flaconul mare 95 lei — cel mic 60 lei.

BUCEGII VAZUŢI DIN AVION

Excursiile de Duminică 20 Martie

Excursia aeriană organizată de Societatea L. A. R. E. S. — prima de acest gen în România — va fi un circuit pitoresc deasupra Bucegilor. Ea a atras un mare număr de amatori de zboruri de agrement de lungă durată.

Cele 21 de locuri ale ultramodernei limuzine aeriene Douglas C3 au fost repede reţinute. Cum numărul celor doritori de a face o astfel de excursie este foarte mare, L. A. R. E. S. a organizat pentru Duminică două excursii cu avioanele sale Doulgas. Prima excursie are loc dimneaţa, a doua după amiază. Locurile pentru excursia de dimineaţă au fost toate reţinute. Pentru cea de după amiază mai sunt disponibile câteva locuri. Cei ce vor să le reţină trebue să se adreseze la biroul L. A. R. E. S. din B-dul Brătianu 16 — Telefon 5.12.53, 5.12.54.

SPORT

Dece tocmai Ceaureanu?

Un ziar străin ne aduce surprinzătoarea veste că printre cei 3 arbitri propuşi de Federaţia iugoslavă pentru matchul cu Polonia, se găseşte şi românul Iancu Ceaureanu, erou de foileton şi arbitru pensionat, cunoscut în sportul nostru mai mult prin «afaceri» decât prin competenţa flueratului.

Pe răbojul tristeţilor incrustăm o a doua insultă adusă arbitrilor români şi deci sportului românesc în mai puţin de zece zile. Prima, scuzabilă în parte, a fost hotărîrea luată de Comitetul organizator al Cupei Mondiale care a alcătuit o listă de arbitri ce nu cuprinde numele nici unui român. Aceasta înseamnă cel mult că arbitrii noştri nu sunt o notorietate peste graniţă, fiind astfel ignoraţi.

Cazul acesta nou înseamnă însă altceva şi anume jignirea tuturor celor de bună credinţă din corpul arbitrilor cari se văd scoborîţi moralmente sub nivelul unei vedete cu voga reîncepută în fiecare iarnă prin coloanele gazetelor de specialitate.

Iancu este un îmbătrânit al senzaţionalului, este compromis de nenumăratele acuzaţii ce i se aduc şi prin alegerea lui dintre atâţi arbitri buni s'a făcut o selecţiune inversă.

Omul acesta care are îndrăzneala rezultatelor răsturnate prin reciprocităţi de avantagii, a fost tolerat până acum de colegii lui de breaslă însă cu această ieşire neintenţionată în actualitate va dispărea definitiv din viaţa sportivă. Şi poate că astfel noţiunea de profesionism a arbitrajului va rămânea o amintire supărătoare în evoluţia sportului nostru.

Căci faptul de a fi preferat de vecinii noştri, iugoslavii, nu ni-l putem explica decât prin afinităţi de interese inaugurate cu ocazia turneelor pascale Beogradsky...

SANDU PANĂ

Mâine la Venus

Venus-Vulturii

Pe terenul din Splai campionii întâlnesc tânăra echipă lugojană Vulturii. In condiţiuni normale matchul acesta n'ar constitui o problemă pentru gruparea din Griviţa.

In momentul de faţă însă, «negrii» se găsesc într'o stare psihologică nu din cele mai fericite, jucătorii fiind afectaţi atât la rezultatul de Dumnica trecută cât şi de penibilul accident suferit deunăzi la antrenament de colegul lor Gruin.

In aceste condiţiuni matchul cu Vulturii nu mai poate fi considerat drept o chestiune de scor.

Venus va câştiga totuşi şi va câştiga la scor chiar, însă numai dacă nu va face greşeala să ignoreze adevărata valoare a echipei lugojene.

Prin introducerea lui Bărbulescu în postul de extremă se speră că se vor suplini lipsurile din ultimul timp ale atacului în care Ploeşteanu s'a dovedit că traversează o criză pasageră de formă.

VENUS: Iordăchescu, Sfera, Albu, Ploeşteanu, Gain, Fieraru, Bărbulescu, Bodola, Humi, Petea, Ene.

SFERA

VULTURII: Feillinger, Reinholz, Ignaţiu, Pascu, Cipai, Maia I, Schira, Popescu, Florin, Musteţiu, Malor.

Rugby

Programul matchurilor din 20 Martie

OFICIALE CATEGORIA ONOARE

Tennis Club Român-Stadiul Român, teren 1, ora 15,45, arb. d. Al. Ghimpeţeanu.

Viforul Dacia-C. F. R. teren II, ora 15.45. arb. d. Ion Anastasiade.

P.T.T. — R.C. 13 teren III, ora 15 arb. d. Teo Krantz.

Sportul Studenţesc — R. C. B., teren IV, ora 15,45, arb. d. Radu Vranialici.

AMICALE

P.T.T. — Victoria. promoţie, teren I, ora 10, arb. d Tita Rădulescu.

T.C.R. — Avântul Sportiv, teren II, ora 10, arb. d R. Vizanti.

Sportul Studenţesc — Viforul Dacia. teren I, ora 14,30, arb. d. F. Brănişteanu.

R.C.B. — P.T.T., teren III, ora 10. arb. d. Kraici.

Formaţia Venusului

In ultimul moment, din cauza indisponibilităţii lui Petea Vâlcov, formaţia clubului campion a suferit o nouă modificare.

Echipa din matchul de mâine va fi următoarea:

Iordăchescu; Sfera, Albu; Ploeşteanu, Gain, Fieraru; Bărbulescu, Dan Gavrilescu, Humi, Bodola, Ene.

Handball

C. F. R.-Turnverein

MATCH OFICIAL PENTRU RETURUL CAMPIONATULUI

Pe stadionul din Giuleşti va avea loc mâine dimineaţă, o importantă partidă oficială de hand-ball, dintre feroviari şi Turnverein.

Această partidă prezintă un deosebit interes pentru feroviari.

Câştigând acest match cu Turnverein, echipa feroviară îşi măreşte şansele de a cuceri primul loc în clasamentul campionatului regional.

Turnverein va lupta cu înverşunare şi va depune tot efortul ca să-şi ia revanşa asupra feroviarilor, pentru înfrângerea suferită în cupa Ligei Muntenia.

Intrucât feroviarii au dreptul la alegerea terenului, matchul se va juca pe stadionul din Giuleşti, Duminică 20 crt. la ora 9,45.

Partida va fi condusă de d. P. Manişoreanu.

La Giuleşti

Rapid-Chinezul

Mâine după amiază pe terenul din şos. Giuleşti doi învinşi ai etapei precedente vor lupta pentru două puncte preţioase în clasament. Bucureştenii vor câştiga, avantajul terenului fiind hotărâtor.

RAPID: Negru, Wetzer, Roşculeţ, Vintilă, Păcuraru, Rafinsky, Bogdan, Moldovanu, Cuedan, Baratky, Horotan.

CHINEZUL: Schmidt, Kohn, Tiefert, Losout, Herit III, Demetrovici, Szilard, Glasz, Thierung, Baius, Tabacu.

Mâine în ţară şapte matchuri pentru Divizia Naţională A.

A patra etapă a campionatului divizionar programează matchuri importante din cari clasamentul va ieşi serios modificat.

In seria I în special disputele sunt foarte pasionante ele lămurind în parte încâlcitul clasament.

MATCHUL ZILEI LA CLUJ

Victoria va găzdui în capitala Ardealului pe muncitorii orădeni în compania cărora vor disputa derby-ul seriei I-a. Dacă A. M. E. F. A. părăseşte terenul victorioasă nu mai poate pierde campionatul seriei I-a rămânând la o diferenţă de 4 puncte de al doilea clasat.

Victoria însă profitând de avantajul terenului nu vedem cum va putea pierde.

Conduce cunoscutul referee bucureştean D. Denis Xifando.

JOC MARE LA ORADEA

Unirea Tricolor înfruntă pe C. A. O. ferm decisă să recupereze avantajul de puncte pierdut în ultimele matchuri.

Ambele echipe luptă pentru locul patru al clasamentului şi se prevede un spectacol de mare clasă din care bucurestenii vor iesi învingători.

Arbitrează d. Russu (Cluj).

CODAŞII LA PETROŞANI ŞI BRAILA

La Brăila Dacia-Unirea va juca cu Olimpia dela care va câştiga credem primul punct în actualul sezon în timp ce la Petroşani se anunţă cel mai deschis joc al zilei, ambele echipe şi Jiul şi Phoenix îşi dispută dreptul de a fi instalat favorit.

Jiul va câştiga de oarece băimărenii au dovedit în recentul match cu Olimpia că deţin o condiţie proastă.

JUVENTUS LA CERNAUŢI

Roş-albaştrii bucureşteni joacă o carte mare la Cernăuţi înfruntând un Dragoş-Vodă în mare formă.

Remanierile Juventusului fac pe

ZAINESCU

conducători foarte optimişti în ceeace priveşte rezultatul final.

Noi înclinăm să credem totuşi în victoria cernăuţenilor.

Arbitru T. Irimescu.

LA TIMIŞOARA ŞI ARAD MATCHURI JUCATE

Ripensia şi Gloria pe terenuri proprii nu pot pierde în faţa Universităţii şi respectiv Crişanei ale căror ultime rezultate nu le dau multe speranţe.

Box

Programul definitiv al galei dela 9 Aprilie

Sâmbătă 9 Aprilie se va disputa în sala Gib campionatul naţional la toate categoriile între Ilie Petrescu challenger şi Vasile Şerbănescu deţinător.

Matchul este fixat pe distanţa a 10 reprize de 3 minute.

Reuniunea va fi completată cu alte cinci matchuri dintre cari trei de amatori.

Iată programul:

Vasile Şerbănescu — Ilie Petrescu.
Lucian Popescu — Doicescu.
Ion Gorun — N. Stamate.

Şi 3 matchuri între amatori.

Carnet

SOCIETATEA

Anatomo-patologică de pe lângă Facultatea de Medicină din Bucureşti a propus gazetei confidenţiale a sporturilor de pe cheiul Dâmboviţei să-i devie organul oficial şi de propagandă în urma succeselor în serie obţinute cu celebrele reportaje:

Cel mai gras om din lume, Femeia cu barbă, Viţelul polemist, Romancierul pe roate etc. etc

SURMENAJ

Liga de Atletism Muntenia este de o debilitate recunoscută în organizări.

In toamnă realizând mai mult de 4 reuniuni a avut nevoe de supraalimentaţie şi baloane de oxigen eforturile depuse întrecnâd supraomenescul.

Pentru prevenirea unor accidente în sezonul actual nu se vor mai ţine decât un singur cross în care alergătorii indiferent de vârstă vor fugi pe acelaş parcurs.

Incepătorul de 14 ani Bărbulescu cu marathoniştii de 32 ani Topală şi Tărtăreanu cot la cot şease km. aceasta spre distrugerea cross-country-ului românesc al căror tinere elemente promiţătoare vor fi distruse pe rând ce se ivesc.

Atâtea cazuri de speranţe de cari astăzi fondul românesc nu mai ştie nimic, Gheoghe Gheorghe, Vulturaşul campion de copii Niţă Stăvaru Viforul Dacia campion de juniori etc. etc.

Inainte domnilor oficiali pe drumul distrugerei definitive a alergărilor de fond, înainte...

ARSENAL

va juca la Bucureşti la 20 Mai împotriva reprezentativei naţionale de football a României.

Dacă, bineînţeles, Turneul faimoasei grupări londoneze nu va fi contramandat din cauza evenimentelor politice din Europa Centrală.

LA 2 OCTOMBRIE

anul curent, România primeşte la Bucureşti replica Ungariei la football.

Cu o săptămână înainte ONEF — va adăposti matchul România — Austria, încă neperfectat.

ELEVII

n'au voe să joace football şi totuşi n'au voe. Şi deşi au voe. n'au voie totuşi — cam aşa ar veni chestia cu circulările şi comunicatele date în ultimul timp de cei în drept.

Comunicatul U.F.S.R. desminte că elevii ar fi opriţi de către Ministerul Educaţiei Naţionale să facă parte din echipele de football. Cu toate caestea, în cuprinsul Ligii de Est jucătorii elevi au fost împiedicaţi de a apărea în echipele de football din care fac parte interzicându-li-se chiar să asiste la match.

Aceeaş situaţie la Iaşi. Cum rămâne cu comunicatul U.F.S.R.?

GERMANIA

dacă nu şi-a dublat teritoriul în schimb cu Anschluss-ul şi-a îndoit patrimoniul sportiv. Astfel boxeurii Weiss, Lazek etc. aduc titluri de glorie boxului german, Felix Kaspar campion mondial la patinaj artistic, conferă sportului german sceptrul supremaţiei, jucătorii de football de faima mondială vor întări echipa Germaniei care din redutabilă va deveni formidabilă.

Sesta, Platzer, Nausch sunt nume sonore pe piaţa mondială a soccerului cari adăogate lui Urban, Szepan etc. formează un mănunchi superlativ de reprezentare a rasei germane.

Dela Venus

— Membrii nu vor intra cu carnet la matchul Venus—Vulturii.

Noua lege a spectacolelor impune obligativitatea biletelor şi pentru membrii grupărilor.

Biletele de membri se ridică în tot cursul zilei de astăzi la sediul din str. Sfinţii Voevozi nr. 3 şi la teren, în ziua matchului.

— Astăzi este ultima zi de vânzarea biletelor cu preţ redus la magazinul Victoria Sport (Pasajul Mobiliara).

Preţul:
Tribuna 45 + 8.
Peluză laterală 30 + 8.
Peluză populară 20 + 8.

DELA C.F.R.

Cum se vor întocmi listele de diferenţe de avansare pe lunile Februarie şi Martie a personalului din tabela A

Listele se vor întocmi după normele de mai jos:

In listele de plată se va trece următorul personal:

a) Cei avansaţi la clasă pe data de 1 Aprilie 1935 vor fi trecuţi cu 50 la sută din diferenţa de salariu ce rezultă din aceste avansări, prima jumătate din această diferenţă fiind plătită deja cu începere dela 1 Octombrie.

b) Cei avansaţi la clasă în cursul anului 1936 — până la 1/IV/937 inclusiv — vor fi trecuţi cu diferenţa de avansare integrală în baza decretelor de avansare primite până în prezent.

c) Cei avansaţi la alegere în cursul exerciţiului 1937/38, dela cat. XIV până la categ. III inclusiv, vor fi trecuţi cu diferenţa de avansare integrală în baza tablourilor de clasi i a.e publicate în foile oficiale Nr. 996, 1002 şi 1008, fără să aştepte emiterea decretelor de avansare.

In lista generală de plata diferenţelor de avansare pe lunile Februarie şi Martie vor fi trecute şi diferenţele rezultate din avansările la alegere, publicate în Foaia Oficială Nr. 996, privind personalul propus pentru avansare în categoria III.

Pentru acest din urmă personal listele de plata diferenţelor de avansare la alegere se vor întocmi de asemenea de îndată şi se vor plăti sub rezerva apariţiei Decretului Regal cerut de art. 36 din legea statutului.

Pentru personalul avansat la clasă, pe data de 1/IV/937, ale cărui decrete de avansare vor sosi după întocmirea listelor generale de diferenţe, se vor întocmi liste separate pentru diferenţe, pe măsura sosirii decretelor de avansare.

Incepând cu luna imediat următoare în listele de salarii va fi trecut cu noul salar specificat în decretul de avansare.

Cu începere dela 1 Aprilie a. c. personalul va fi trecut — în listele generale de plata diferenţelor de avansare pe Feb. şi Martie — cu salariile şi chiriile noui rezultate din ultima avansare.

In Foile Oficiale Nr. 996, 1002 şi 1008, după care urmează a se plăti diferenţele de avansare la alegere, nu sunt specificate salariile cari rezultă din aceste avansări.

In conseecinţă unităţile respective vor stabili salariile noui, după tabelă, ţinând seama de localitate.

Pentru verificarea avansărilor la alegere se vor consulta Foile Oficiale respective, după care operaţie în fişele de lichidare se vor nota nouile salarii rezultate din aceste avansări.

Conform legei casei generale de pensiuni şi legei casei muncii C. F. R. la plata diferenţelor de avansare se reţine în favoarea caselor respective câte o sumă egală cu diferenţa de avansare pe o lună.

Această reţinere, denumită spor de retribuţie se va face de către diviziile financiare prin listele de diferenţe.

Celelalte reţineri legale — 10% pensii, 5% fond ajutor, 4% şi 8% taxa de Stat şi 2% casa de credit — se vor opera numai asupra unei jumătăţi din diferenţa de salariu întrucât prima jumătate se reţine după cum am arătat mai sus.

Dacă pentru unii din aceşti funcţionari nu vor sosi decretele nici până la 1 Iunie se va raporta cazul anexând tabloul tuturor celor cari sunt în această situaţie.

Plata diferenţelor de avansare se va efectua numai cu începere dela 1 Februarie 1938.

Dela „Liga Culturală"

Sâmbătă 12 Martie 1938, ora 6 p. m. a fost la teatrul „Ligii Culturale" o şezătoare muzicală care merită a fi relevată.

Şezătoarea s'a deschis cu o conferinţă ţinută de d. profesor şi compozitor Sabin Drăgoi, care a vorbit cu multă însufleţire despre muzica românească populară şi religioasă. D-sa este autorul operei Năpasta şi a peste trei sute coruri populare colinde şi religioase. Compozitorul a fost viu aclamat de publicul select muzical care se afla în teatru şi care era plin până la refuz.

Orchestra „Ligii Culturale" de sub conducerea d-lui Ilarion Voronca Covalschi, a executat „Bagă Doamne luna 'n nori" de T. Brediceanu şi Câtă jale e în ţară de Sabin Drăgoi, solistă fiind d-ra Zoe Corfescu dela Opera Română. A mai executat „Rapsodia" de Ciprian Porumbescu. D-na Stella Vulpescu a cântat două arii româneşti fiind acompaniată la pian de d-na prof. Aglaia Mihăilescu Toscani.

Atât orchestra cât şi solistele au cântat în mod lăudabil fiind aplaudate.

Răspândiţi „Buna Vestire"